

JOURNAL

Urantia-kirjan lukijoiden uutislehti ja lukemisto

TÄSSÄ NUMEROSSA

Rahaa ja jotakin ylevämpää	1
<i>Jeffrey Wattles, Ohio, Yhdysvallat</i>	
Meksikon paikallisyhdistys perustettu	2
<i>Cathy Jones, IUA:n hallintotyöntekijä</i>	
Ilmoitus: totuutta taivaista ja maan päältä	2
<i>Mo Siegel, Boulder, Colorado, Yhdysvallat</i>	
Kertomus seminaarimatkalta Kreikkaan	8
<i>Steve Shinall, Georgia, Yhdysvallat</i>	
Ajastahan siinä on kysymys	13
<i>Travis Binion, Wartrace, Tennessee, Yhdysvallat</i>	
Uudessa kirjassa luku Urantia-liikkeestä	19
<i>Sioux Harvey, Los Angeles, Kalifornia, Yhdysvallat</i>	
Choi erotettu Urantia-säätiön johtokunnasta	20
<i>Tonia Baney, Urantia-säätiön toimeenpaneva johtaja</i>	
IUA:n kansalliset ja paikalliset verkkosivut	21

Kansainvälinen IUA-konferenssi 2002

Dourdan, Ranska, 3.—7. elokuuta 2002

Hyvät ystävät ja lukijat.

L'Association Francophone des Lecteurs du *Livre d'Urantia* on mielissään voidessaan kutsua sinut osallistumaan elokuussa 2002 Pariisin lähellä järjestettävään Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen konferenssiin. Tapahtumapaikkana on mukava lomakeskus vehreässä maisemassa pienen ja viehättävän keskiaikaisen Dourdanin kylän lähipiirissä.

Tämän 2002-konferenssin teema on

Ylösousemussuunnitelman eläminen ihmisen maisessa kokemuksessa

Kysymyksessä on toinen Yhdysvaltain ulkopuolella pidettävä IUA:n kansainvälinen konferenssi, ja isäntätöihin tarkoituksena onkin korostaa Urantia-liikkeen kansainvälisyyttä, mistä kertoo vaikkapa kuluneiden neljän vuoden aikana perustettujen yhdistysten määrä.

Haluamme käyttää hyväksemme tätä tilaisuutta kohdistaksemme huomion varsin monilta maailman kulmilta saapuvan lukijakunnan moninaisuuteen ja erilaisuuteen.

Toivomme tekevämme sen kahdella tavalla:

- pyytämällä kutakin mannerta osallistumaan tapaamisen sisältöön ja henkeen,
- auttamalla käsitysten, persoonallisuuksien ja kansakuntien kanssakäymiseen johtavien epämuodollisten tapaamisen kehkeytymistä.

Iltaohjelma koostuu pääosin viihteestä, runoudesta, laulusta ym. Käynti loistavassa 1600-luvun linnassa samoin kuin gourmet-illallinen ovat nekin ohjelmakohtia.

Englanti ja ranska ovat konferenssin kaksi virallista kieltä. Kielimuurin asettamien ongelmien rajoittamiseksi muodollisten puheiden osuus pidetään mahdollisimman pienenä. Teemme voitavamme järjestääksemme tulkkausta keskusteluryhmiin.

Lapset ja nuoret

Lapsille ja nuorille järjestetään oma ohjelma, joka mahdollistaa konferenssin aikuisohjelmaan osallistumisen lisäksi pääsyn lomakeskuksen tarjoamiin palveluihin (kts. lomakeskuksen esite).

Paikka ja aika

Konferenssi pidetään lauantai-iltapäivästä, 3. elokuuta, keskiviikkoamuun, 7. elokuuta ”Le Normont” lomakeskuksessa Dourdanissa, joka on 55 kilometrin päässä Pariisista sijaitseva keskiaikainen kylä.

Sen osoite on

VVF Vacances — Villagium ”Le Normont”
La Croix Saint Jacques, 91410 Dourdan, Ranska
Puhelin +33 (01) 6081 6666; faksi +33 (01) 6459 3947

Yhteys järjestäjiin

Kaikki vuoden 2002 konferenssia koskeva informaatio on luettavissa osoitteessa www.iaa2002.com. Sivulta löytyy myös viimehetken informaatio ja käytännön neuvoja samoin kuin linkkejä sivuille, joilla on lisätietoja paikkakunnasta, Ranskasta, tapahtumista jne.

Mahdolliset kysymykset tulisi lähettää osoitteeseen

Association Francophone des lecteurs du *Livre d'Urantia* (AFLLU)
48, rue Douy Delcupe, 93110 Montreuil sous Bois, Ranska
Puhelin +33 (1) 5693 3510; faksi +33 (1) 5693 3511

Rahaa ja jotakin ylevämpää

JEFFREY WATTLES

Stowe, Ohio, Yhdysvallat

Miten helppoa onkaan vedota hengellisyden ensisijaisuuteen, jottei tarvitsisi kantaa täyttä vastuuta aineellisista tehtävistä! Valikoivasti Jeesuksen elämäntarinaa luettaessa tällainen asenne tuntuu saavan jopa tukea. Eihän Jeesus koskaan esimerkiksi pannut toimeen varainkeräystä, vaan hän jätti asian Matteuksen huoleksi. Taloudellisia huolia mieluusti ylhäältä katsoessamme meitä kutkuttaa Mestarin seuraava vakuutus:

”Kun täydestä sydämestänne omistaudutte valtakunnan evankeliumin julistamiseen, ette saisi olla epäileväisin mielin oman toimeentulonne tai kotiin jättämänne perheen toimeentulon subteen. Jos tosissanne annatte elämänne evankeliumille, elätte evankeliumista. Jos olette vain uskovia opetuslapsia, teidän on ansaittava oma leipänne ja annettava oma osuutenne kaikkien niiden toimeentuloon, jotka opettavat ja saarnaavat ja parantavat.” [1823:3]

Tuollainen katkelma on omiaan lietsomaan mielty-mystämme samastua apostoleihin. Muistakaamme kuitenkin, että **kun apostolit olivat ensi kertaa koolla, Jeesus lähetti heidät ansaitsemaan rahaa ja lyöttäytyi itse heidän mukaansa.**

Seuraavaksi Jeesus kysyi, paljonko heillä oli yhteensä rahaa. Hän kysyi myös, miten heidän perheidensä toimeentulosta oli huolehdittu. Kun kävi selville, että heillä oli varoja tuskin kahden viikon toimeentuloon, Jeesus sanoi: ”Ei ole Isäni tahto, että aloitamme työmme tällä tavoin. Jäämme tänne järven rantamille kahdeksi viikoksi kalastamaan tai tekemään mitä hyvänsä tehtävää, joka eteemme sattuu ...” [1544:3]

Apostoleiden tuli sitä paitsi pitää huolta toimeentulostaan sen jälkeen, kun Jeesus oli poistunut.

”Muistatte hyvin, kun läheitin teidät matkaan kukkarotta ja lompakotta ja neuvoimpa teitä jättämään ylimääräiset vaatteetkin kotiin. Ja muistanette kaikki, ettei teiltä mitään puuttunut. Mutta nyt teille koittavat myrskyisät ajat. Enää ette voi luottaa kansanjoukkojen hyvään tahtoon. Ottakoon vast’edes se, jolla on raba-kukkaro, sen mukaansa. Kun menette maailmalle julistamaan tätä evankeliumia, ottakaa mukaanne varusteet, jotka parhaiksi katsotte. Olen tullut tuomaan rauhan, mutta se ei ilmesty vähään aikaan.” [1944:2]

Urantia-säätiö on joutunut taloudelliseen puristukseen, joka uhkaa sen mahdollisuuksia suoriutua edes päätehtävistään. Saattaa käydä jopa niin, että käynnissä olevia käännöshankkeita joudutaan myöhentämään. Tällaisessa tilanteessa jokainen IUA:n jäsen ja Urantia-säätiön tukija joutuu vastaamaan kysymykseen: Onko totta, että uskon säätiön keskeisimpien tehtävien olevan tärkeitä?

Mitkä ovat **minun** taloudelliset velvollisuuteni? Kysymys saattaa herättää sydämessämme pelkoa. Kun edessämme ovat oma taloudellinen tilanteemme ja vas-

tuamme perheen toimeentulosta, on ehkä epämieluisaa palauttaa mieleensä tiettyjä *Urantia-kirjan* opetuksia:

1. Melkisedek määräsi maksettavaksi kymmenykset.

Jublallisen liiton solmimisen jälkeen sovinto Abrahamin ja Melkisedekin välillä oli rikkumaton. Abraham ryhtyi taas boitamaan Saalemin siirtokunnan siviili- ja sotilasjohtajan tehtäviä. Saalemin siirtokunnan ollessa laajimmillaan Melkisedekin veljeskunnan väestökirjoissa oli yli satatuhatta säännöllistä kymmenystenmaksajaa. [1021:4]

2. Jeesus varttui kymmenysjärjestelmän piirissä.

Marialla oli kyyhkyslakka taloon liitetyn eläinsuojan katolla, ja he käyttivät kyyhkysten myynnistä saamansa tulot erityisenä hyväntekeväisyysrahastona, jota Jeesus boiti siitä ensin kymmenykset vähennettyään ja ne synagogan virkailijalle luovutettuaan. [1361:4]

3. Jeesus piti kymmenyksiä tietyin varauksin velvollisuutena.

”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset ja kaikki muut ulkokullatut, jotka pitävät huolen siitä, että maksavat kymmenykset mintusta, aniksesta ja kuminasta, ja samanaikaisesti jättävät vaille huomiota lakiin sisältyvät painavammat asiat: uskon, armon ja tuomion! Teidän olisi kaiken järjen mukaan pitänyt tehdä toinen, muttei jättää toistakaan tekemättä. Olette totisesti sokeita opastajia ja mykkiä opettajia; siivilöitte pois hyttysen mutta nielaisette kamelin.” [1908:1]

Haluan tehdä ehdottoman selväksi, että tarkoitukseni ei ole osoittaa kymmenysten maksamista jokaisen velvollisuudeksi, saati että ne pitäisi maksaa Urantia-säätiölle. Kymmenysten maksamista mielessään normina pitäen itse kunkin meistä tulee päätellä, minkämääräinen avustaminen on kohdallamme järkevää. Saattaa olla paikallaan sekin, että jakaa antimensa eri tahoille. Oli miten oli, olemme kaikki hyötynneet siitä, mitä säätiö on vuosien mittaan tehnyt. Esimerkiksi johtokunnan jäsenet eivät nosta palkkaa, vaikka jotkut heistä työskentelevät aika ajoin neljäkymmentäkin viikkotuntia. Olemme heille kokolailla velkaa. Näyttää sitä paitsi selvältä, että näkymättömät ystävämme toteuttavat monia hankkeitaan Urantia-säätiön koordinoiman tiimityön avulla.

Kirkolla, jonka jäsenistöön kuuluu sekä varakkaita, keskituloisia että vähäosaisia jäseniä, saattaa olla vaikeuksia kerätä toimintaan tarvittavat varat, sillä parkkipaikalla seisovat kalliit autot herättävät monissa helposti sellaisen ajatuksen, että varakkaiden asiana on kantaa huoli taloudesta. Keski- ja vähätuloiset kenties ajattelevat, ettei heiltä tule odottaa liikoja. Varakkaista saattaa ennen pitkää alkaa tuntua, että muut vain nauttivat hyödyistä, mutta eivät osallistu kustannusten jakamiseen. Niinpä he torjuvat vastuunsa sitten, kun tulee aika osallistua kirkon tarjoamista eduista koituvien kulujen

kattamiseen. Uhreina ovat lähimmäisenrakkaus ja varaukseton palveleminen. Niillä seurakunnilla, joissa usko hyökyilee vahvana, ei ole vaikeuksia laskujen maksamisessa.

Muistan professori David Fraserin vuosia sitten tapahtuneen käynnin *Urantia-kirjan* opiskelijoiden Boulderin-koulussa. Hän on kristillinen tutkija, joka on viettänyt useita vuosia Itä-Afrikassa auttaen sikäläisiä kirkkoja löytämään tehokkaan organisaation. Hän pistäytyi luokassa, jossa keskustelun kohteeksi osui seuraava katkelma:

"Sen lisäksi, mitä muuta varakkaitten tuomitsemiseen saattaa liittyä, kaikkien, jotka hankkivat suuren varallisuuden, on vastattava ainakin kolmeen kysymykseen, ja nämä kysymykset ovat:

"1. Paljonko varallisuutta keräsit?

"2. Millä keinoin tämän varallisuuden sait?

"3. Miten käytit varallisuutesi?" [1822:5-8]

Tunnin päätyttyä pyysin David Fraseria kommentoimaan. Hän kertoi huomionaan hämmästyksensä siitä,

miten auliisti amerikkalaiset otaksuivat olevansa vähävaraisia.

Jokainen hyvin tehty työ antaa voimia suoriutua seuraavista tehtävistä. Jokaisen haasteen mukana kulkee vaihtoehtoja: pelkäämmekö ja lannistummeko vai vastaammeko haasteeseen voimallisesti? Jokaisen haasteen kohdalla voimme oppia *herkuttelemaan epävarmuudella, libomaan pettymisestä, innostumaan ilmeisestä tappiosta, vahvistumaan vaikeuksien edessä, osoittamaan lannistumatonta rohkeutta suunnattomuuden edessä ja harjoittamaan voittamatonta uskoa joutuessa[mme] kohdakkain selittämättömän esittämän haasteen kanssa ... "Yhdessä Jumalan kanssa ei mikään, ei kerrassaan mikään, ole mahdotonta."* [291:3]

"Etsikää sitä, mikä on suurta, ja vähäinen löytyy sen sisältä; pyytäkää sitä, mikä on taivaallista, ja mainen tulee sen ohessa", sanoi Jeesus. [1823:3]. Toisinaan se, mikä on suurta, laskeutuu nöyrälle aineellisen palveluksen tasolle. Vai mitä ajattelet?

Asociación Urantia de México perustettu

GATHY JONES

IUA:n hallintotyöntekijä

*E*l libro de Urantiaa kohtaan ilmenevä kiinnostus ja kirjan myynti alkavat olla samalla tasolla englanninkielisen kirjan kanssa. Espanjalaiset samoin kuin latinalaisamerikkalaiset lukijat Perussa, Kolumbiassa, Argentiinassa, Chilessä ja Boliviassa ovat jo usean vuoden ajan toimineet järjestelmällisesti ilmoituksen leviämisen puolesta.

Monet suurenmoisen Meksikon lukijat ovat nyt tulleet mukaan tähän tärkeään työhön. Huhtikuun 6. päivänä 2002 perustettiin Asociación Urantia de México -

niminen paikallisyhdistys Meksikon kauniissa pääkaupungissa. Puutarhaympäristössä pidettyyn kokoukseen osallistui innostuneita lukijoita maan eri puolilta. Uuden yhdistyksen alkutaipaletta olivat todistamassa myös IUA:n edustaja Cathy Jones ja säätiön presidentti Richard Keeler. Yhdistyksen hallitukseen kuuluvat muiden muassa puheenjohtaja Liza Palm, varapuheenjohtaja Edgar Ibararán ja sihteeri Marcia Wiechers.

Onnittelut Meksikon Urantia-yhdistykselle, IUA-perheemme uusimmalle jäsenelle.

Ilmoitus: totuutta taivaista ja maan päältä

MO SIEGEL

Boulder, Colorado, Yhdysvallat (22.5.2000)

*H*iljattain tehdyt löydöt koskien ihmisperäisistä lähteistä olevan aineiston käyttöä *Urantia-kirjassa* ovat herättäneet kirjan lukijoiden keskuudessa sekä mielenkiintoa että huolta. Löytöihin kuuluu havainto, että monet *Urantia-kirjan* opetukset ovat rinnastettavissa muissa kirjoissa esiintyviin ajatuksiin, totuuden helmiin tai käsityksiin. Joissakin kohdin kokonaiset *Urantia-kirjan* tekstikappaleet tai jopa sivut ovat samansisältöisiä pyhissä kirjoissa tai uskonharjoittajain ja filosofien kirjoituksissa esitettyjen käsitysten kanssa tai ne ovat tällaisten yhdistelmiä ja uudelleensuunnitelmia.

Näistä löydöistä kuultuaan muutamat lukijat ovat tyrmistyneet siitä, että jotkin *Urantia-kirjan* sisältämät ajatukset ja tekstikohdat osoittautuvat olevan peräisin ihmisiltä. Väittäähän *Urantia-kirja* olevansa maailmal-

lemme annettu viides aikakautinen ilmoitus. Jos väite pitää paikkansa, miten muka on mahdollista, että kirja sisältää ihmisolentoilta peräisin olevia käsityksiä ja jopa lainaa heitä sanasta sanaan? Heistä, jotka uskovat *Urantia-kirjan* suoraan Jumalalta olevaksi ihmeeksi, tällainen tutkimus on kerettiläistä ja käy suoraan universumituuden perustuksien ja henkilökohtaisen uskon kimppuun. Toisten mielestä tutkimukset tekevät "ilmoituksen" autenttisuuden epäilyttäväksi. Jos *Urantia-kirja* väittää olevansa ilmoitus, miten se siis voi sisältää ihmisajattelua? Ja jos se sisältää ihmisten sanoja, onko kirja siinä tapauksessa väärennös? Mikä on totuus?

Olen kirjoittanut seuraavan lyhyen tutkielman tarjotakseni jonkin määrän selventävää kontekstia käydesämme tarkastelemaan sitä ilmoitusprosessia, jota käytettiin *Urantia-kirjaa* luotaessa. Tutkielmani ei pyri ole-

maan ilmoituksen systemaattisia menetelmiä koskeva tieteellinen erittely. Se, miten *Urantia-kirja* kirjoitettiin ja toimitettiin, tulee askarruttamaan etevien tutkijoiden mieltä sukupolvien ajan. Nyt suoritettut tutkimukset ovat raottaneet ovea, jonka ilmoituksenantajat odottavat meidän avaavan ja mihin he meitä suorastaan kehottavat. Ilmoittajain kehotukset huolelliseen tutkimiseen löytyvät kirjan eri puolille sirotelluista tunnustuksenosoituksista. Esittäessään yksityiskohtaisia selvityksiä kirjan lähdeaineistosta ilmoittajat tiesivät tämän informaation herättävän ihmisissä älyperäistä uteliaisuutta. Sanoihan Jeesuskin rohkeasti: *"totuus ei koskaan kärsi siitä, että sitä rebellisesti tutkitaan"* [1711:3].

Mitä ilmoitus on?

Urantia-kirja kertoo ilmoituksia olevan kahta lajia. Omakohtainen ilmoitus on niistä ensimmäinen. Henkilökohtainen ilmoitus on prosessi, jonka kuluessa Jumala puhuu yksilölle suoraan tai epäsuorasti. Henkilökohtainen ilmoitus voi esiintyä dramaattisena uudestisyntymän kokemuksena, niin kuin kävi Paavalille hänen muodonmuutoksessaan Damaskoksentiellä, tai se voi jatkua yksilön koko elinajan. Monesti ne, jotka ovat tiedostetusti tai tiedostamattaan kokeneet omakohtaisen ilmoituksen, ovat kirjoittaneet ajatuksensa muistiin. Jotkin tällaiset omakohtaisen ilmoituksen totuudet ovat epäilemättä löytäneet tiensä *Urantia*-ilmoituksenkin sivuille.

Toinen ilmoitustyyppi on planetaarinen eli aikakautinen ilmoitus. Aikakautinen ilmoitus on johonkin tiettyyn ajanjaksoon kuuluva ilmiö, ja taivaalliset olennot ovat sen auktorisoijia ja toteuttajia. Aikakautinen ilmoitus on kirjaimellisesti universumihallituksen toimi, jolla se puuttuu ihmiskunnan asioihin ja muuttaa maailmanhistorian kulun ikuisiksi ajoiksi. Aikakautista ilmoitusta voi verrata moottorin turboahtaamiseen; tavanomaista moottoria muunnetaan tuomalla siihen lisäannos tehoa. On tärkeää huomata, että turboahdin yleensä lisätään olemassa olevaan moottoriin, sen sijaan että moottori vaihdettaisiin kokonaan toiseen. Aikakautinen ilmoitus lisää evoluution tehoa, mutta se ei korvaa sitä. Aikakautinen ilmoitus rakentaa evoluution myötä kehkeytyneen parhaan ajattelun ja käytännön perustuksille.

Aikakautinen ilmoitus on luonnollinen osa planeetan evoluutiota. *Ilmoituskin on kehityksellistä, mutta se on aina edistävää.* [1007:1] *Ilmoitus on menetelmä, jonka avulla säästetään mittaamattomat määrät aikaa siinä välttämättömässä työssä, joka on tehtävä evoluutiota edustavien virheiden erottelemiseksi ja seulomiseksi henkietämystä edustavista totuuksista.* [1110:4] Maailmaamme ei ole suunniteltu jätettäväksi automaattiohjauksen varaan. Olemme osa suurta universumisuunnitelmaa, jossa kaikkien asuttujen maailmojen on määrä olla osa yhtenäistä ja täysin operatiivista järjestelmää. Aikakautinen ilmoitus kuuluu elimellisesti tähän kehityskulkuun.

Siitä hetkestä lukien, kun ihminen miltei miljoona vuotta sitten ilmaantui maan päälle, on annettu viisi

aikakautista ilmoitusta. Ne ovat: (1) Planeettaprinsi ja Dalamatian sivilisaatio noin 500.000 vuotta sitten. (2) Aatami ja Eeva noin 38.000 vuotta sitten. (3) Makiventa Melkisedek noin 4000 vuotta sitten. (4) Jeesus Nasaretilainen noin 2000 vuotta sitten. (5) *Urantia-kirja* noin 65 vuotta sitten.

Mitä *Urantia-kirja* on?

Urantia-kirja määrittelee itsensä aikakautiseksi ilmoitukseksi, viidenneksi ja viimeisimmäksi maailmallemme annetuksi totuuden esitykseksi. *Urantia-kirja* eroaa edellisistä aikakautisista ilmoituksista siinä, että aikaisempien neljän ilmoituksen toteuttamiseen osallistuneet yli-inhimilliset ilmoittajat ilmestyivät tänne lihallisessa hahmossa. Toisin kuin aikaisemmat ilmoitukset *Urantia-kirja* on monentyyppisten universumiolentojen kirjallinen kokoomateos. Kirjan yli-inhimillisiin laatijoihin ja toimittajiin kuuluu olentoja lähes jumalallisista universumipersoonallisuuksista olentoihin, jotka ovat vain hieman ihmisen tasoa korkeammalla. Teksti itsessään on yhdistelmä, johon kuuluu alkuperäistä yli-inhimillisten persoonain kirjoitusta yhdistettynä uudelleenesityksiin ja suoriin tai muokattuihin tekstilainoihin, joiden alkulähteenä ovat menneiden aikojen ihmisten kirjoitukset, muistiinpanot ja keskustelut.

Millaista toimituspolitiikkaa noudatettiin *Urantia-kirjaa* laadittaessa?

Onko ilmoitus, revelaatio, ”jotakin, jonka Jumala paljastaa ihmisille”? Vai onko se ”teko, jolla paljastetaan tai välitetään jumalallista totuutta”? Nämä esiintyvät *Merriam Webster Collegiate Dictionaryn* ensimmäisinä ”revelaation” (ilmoituksen) määritelmänä. Kumpikin käsitys määrittelee osapuilleen periaatteet, joita *Urantia-kirjaa* laadittaessa noudatettiin. Kirja on vanhan ja uuden totuuden yhdistelmä. Ilmoitus on sekä ylhäältä että alhaalta saatua totuutta.

Kautta aikojen, jonkin maailman historian alusta sen loppuun saakka, uskontoon kuuluu ilmoitukset. Ilmoitukset ovat kerta kerralta yhä laajempia ja toinen toistaan valaisevampia. Revelaation, ilmoituksen, tehtävänä on panna järjestykseen ja tarkistaa toinen toistaan seuraavat kehityskäytännöt. Mutta jotta ilmoitus jalostaisi ja ylevöittäisi kehityskäytännöt, tällaisten jumalallisten tarkastuskäytäntien pitää tuoda esille sellaisia opetuksia, jotka eivät ole liian kaukana sen aikakauden ajattelusta ja suhtautumisista, jona ne esitetään. [1007:1]

Urantia-kirja rakentaa ilmoitukselliset opetuksensa perustuksille, joina toimii ihmisen korkein ymmärrys totuudesta. Yksinkertaisesti sanottuna ryhmä universumipersoonallisuuksia laskeutui maan päälle ja muokkasi, esitti uudelleen, yksinkertaisti, lainasi ja selvensi ihmisperäisestä tieto- ja totuusaineistoa. Sen jälkeen he kietivät kyseisen totuuden omaperäiseen aineistoonsa, mutta vain siinä tapauksessa, ettei aikaisemmasta ihmisperäisestä ajattelusta löytynyt kohtaan sopivaa materiaalia.

...meidän on määrä pitää ohjenuoranamme super-universumin hallitsijoiden antamaa valtuutusta, joka määrää, että meidän tulee kaikissa totuuden julkituomispönnistuksissämme ja oleellisen tiedon koordinoimisissämme antaa etusija korkeimmille olemassa oleville ihmisperäisille käsityksille, sikäli kun ne liittyvät esiteltäviin aiheisiin. Saamme turvautua puhtaaseen ilmoitukseen vasta, kun esiteltävälle aiheelle ei ole mitään riittävää ihmismielen aiemmin esittämää ilmaisua. [16:7]

Urantia-kirjan laatijoille ja muokkaajille annetut tapauskohtaiset ohjeet

Urantia-kirja ei jätä arvailujen varaan sitä, että kaikkia ilmoitusprosesseja säätelee joukko määräyksiä. Luvusta 120 on luettavissa Jeesukselle ennen hänen maan päälle tuloaan annettu 17-kohtainen ohjeisto. Urantia-kirjan laatijoille annettiin niin ikään ohjeita, neuvoja, määräyksiä ja ohjenuoria, joita heidän tuli viidettä aikakautista ilmoitusta luodessaan noudattaa.

Ihmiskunnan tulisi ymmärtää, että meitä, jotka osallistumme totuuden julkituomiseen, rajoittavat ylempiemme antamat ohjeet hyvin tiukasti ... Ilmoituksen esittäjien on toimittava niiden ohjeiden mukaisesti, jotka kuuluvat revelaatiotoimeksiantoon. [1109:3]

Ilmoituksen mahdollistava toimeksiantoni kielsi minua turvautumasta ihmiskunnan ulkopuolisiin tieto- ja ilmaisulähteisiin ennen kuin kykenin todistamaan epäonnistuneeni pönnistuksissani löytää tarvittava käsitteellisyys puhtaasti ihmisperäisistä lähteistä. [1343:2]

Silloin kun nämä ihmisperäiset käsitykset, jotka on koottu Jumalaa tuntevilta menneisyyden ja nykyisyyden kuolevaisilta, ovat riittämättömiä totuuden välittämiseen sillä tavoin kuin meitä on ohjattu se ilmoittamaan, emme kaibda niiden täydentämistä turvautumalla tässä tarkoituksessa omaan, korkeampaan tietoomme Paratüsin Jumaluksista ja heidän tuonpuoleisen asuinuniversuminsa todellisuudesta ja jumalallisuudesta. [17:1]

Sinä tapauksessa, etten ole kyennyt löytämään tarvittavia käsityksiä ihmisten kirjoituksista tai ihmisten lausumista, olen seuraavaksi turvautunut tässä maailmassa elävien luotujen oman olentoluokkani, keskiväliolentojen, muistitietoihin. Ja milloin tämä toissijainen tietolähde on osoittautunut riittämättömäksi, olen empimättä turvautunut planeettaa ylempänä oleviin tietolähteisiin. [1343:1]

Olen monessakin mielessä toiminut paremminkin kokoajana ja toimittajana kuin alkuperäisenä kertojana. [1343:3]

Niin pitkälle kuin suinkin on ollut mahdollista, olen johtanut tietoaineistoni puhtaasti ihmisperäisistä lähteistä. [1343:1]

Ilmoittajat varoittavat meitä myös tiedon jakamiseen liittyvistä rajoituksista. Nuo varoitukset ovat kuin totuuden valtatie varrella olevia vaaran merkkejä, jotka neuvovat meitä olemaan varuillamme, ettemme muuttumattomaan ja täydelliseen totuuteen uskoessamme sortuisi fanaattisuuteen ja fundamentalismiin.

Ilmoittamista koskevat lait kablitsevat meitä suuresti, sillä ne epäävät ansaitsemattoman ja ennenaikaisen tiedon jakamisen. [1109:2]

Näemme jo nyt nämä uudet kehitelmät [tieteen, uusien löytöjen ja kosmologian alalla], mutta meitä on kielletty liittämästä revelatorisiin kirjoituksiimme sellaisia tosiasioita, joita ihminen ei ole vielä löytänyt. Tehtävään selväksi, etteivät ilmoitukset välttämättä ole henkeytettyjä. Käsillä olevien ilmoitusten sisältämä kosmologia **ei ole henkeytettyä**. Sitä rajoittaa lupamme, joka sallii vain nykyisen tietämyksen koordinoimisen ja lajittelemisen. Kun jumalallinen tai hengellinen ymmärrys on lahja, niin **ihimillisen viisauden** sen sijaan **tulee ilmaantua kehityksellä**. [1109:3]

Ilmoitususkontoa rajoittaa aina pakostakin ihmisen vastaanottokyky. [1007:1]

Kolme syytä siihen, miksi Urantia-kirja laadittiin tällä tavalla

Siihen, miksi Urantia-kirja laadittiin yhdistelemällä totuutta, joka on taivaasta, ja totuutta, joka on maan päältä, on ainakin kolme syytä.

1. **Se on luonnonmukaista.** Niiden mielestä, jotka halusivat nähdä, kun vesi muuttuu viiniksi tai Jeesus nousee kuolleista, Urantia-kirjan luomisprosessi on tylsä. Kuvittelepa, mikä riemu se olisi ollut, jos Jumala olisi Chicagon pilvien päällä mystisesti kirjoittanut ja tuonut nähtäville täydellisen ja kattavan uutta totuutta käsittelevän ohjekirjan. Ja koska universumin hallitukselle ei olisi mikään asia katkaista radiolähetyskäytäntöä, olisi ollut vieläkin dramaattisempaa, jos ilmoittajat olisivat radioineet planetaarisen erikoistiedotuksen kirjan saapumisesta. Prosessi, jonka myötä Urantia-kirja luotiin ja istutettiin maan päälle, seuraa kuitenkin epädraamaattista järjestystä kuvastellen aikaisempien ilmoitusten noudattamia menetelmiä. Ilmoitus sinänsä on dramaattinen. Tapa, jolla ilmoitus integroituu yhteiskunnan evoluution virtaan, ei kuitenkaan ole dramaattinen. Ilmoitus kohentaa evoluutiota sisältä käsin. Jeesus toi tämän totuuden julki elämällänsä. **Koko tässä epätavallisessa kokemuksessa ja sen kautta Jumala Isä halusi tuoda itsensä julki niin kuin hän aina tekee – tavallisella tavalla – jumalallisen toiminnan normaalilla, luonnollisella ja luotettavalla tavalla.** [1331:6]

2. **Kielivaikeudet.** Urantia-kirjan kokoamisessa mukana olleet taivaalliset olennot kokivat vaikeaksi kääntää korkeampaa totuutta rajoittuneella ihmisperäisellä sanastollamme. Kysymys on lähes samasta kuin jos professorit koettaisivat selittää fysiikkaa lastentarhalaisille. Professorien olisi pakko ilmaista käsitteitä sellaista terminologiaa käyttäen, jonka lastentarhalaiset voisivat ymmärtää. **Olemme täysin tietoisia tehtäväämme liittyvistä vaikeuksista; tunnustamme mahdolliseksi kääntää täydellisesti jumaluutta ja ikuisuutta koskevien käsitteiden kielitä kuolevaisen mielen luomien rajallisten käsitteiden kielellisiksi symboleiksi.** [17:2] Universumitotuuden välittäminen ihmisperäiseen ajatteluun ja kieleen tur-

vautumalla on täytynyt tuntua tehokkaammalta kuin sen kääntäminen suoraan universumiajattelusta ja sen kielestä. Mansiomaailmoissa edelliseen verrattava oppimissysteemi esittää ihmisen filosofiat rinnan korkeampien universumimerkitysten eli motan kanssa.

3. Tuttuuden viehäty. Esityksen taivaalliset laatijat olivat taatusti tietoisia siitä, että hyväksymme totuuden vaivattomammin, jos se tuntuu tutulta. Harvassa eivät ole sellaiset lukijat, jotka kertovat henkilökohtaisena kokemuksenaan, miten helpottavalta tuntui, kun voi jotakin tekstikohtaa lukiessaan huudahtaa: ”Olen aina uskonut asian olevan noin.” *Urantia-kirja* tuo kaiken lisäksi esille maailman parasta uskonnollista ajattelua. On lohduttavaa, kun voi todeta, että omia uskomuksia käsitellään myönteisessä valossa. Useimmat meistä pelkäävät kaikenlaista muutosta, varsinkin muutosta, joka edellyttää ikuisen elämän uudelleenarviointia. Kun havaitsee ilmoituksen ylistävän eniten arvostamiaan arvoja, se lisää luottamusta ja uskottavuutta muihinkin tekstikohtiin.

Missä ja miten ihmisperäistä tietoa ja totuutta käytetään?

Urantia-kirjan luomisprosessin kuluessa sen ylinhimilliset kirjoittajat ja muokkaajat ovat varmasti kaivelleet niitä ”ajattelun kirjaajien” muistiinpanoja, joihin on tallennettu koko säilyttämisen arvoinen inhimillinen ajattelu ja käsitykset. Esipuheessa sanotaan: *Niinpä olemmekin näitä esityksiä Jumalasta ja hänen universumikumppaneistaan valmistellessamme valinneet näiden lukujen pohjaksi yli tuhat ihmisperäistä käsitystä, jotka edustavat korkeinta ja edistyneintä planetaarista tietoa hengellisistä arvoista ja universumimerkityksistä.* [17:1]

Tunnustuksenosoituksessa, jossa selvitetään neljännen osan laatimistapaa, sanotaan:

Muistiinpanoihin, jotka olen kerännyt ja joista olen laatinut tämän kertomuksen Jeesuksen elämästä ja opetuksista, sisältyy apostoli Andreaksen kertomukseen sisältyvän muistiaineiston lisäksi ajattelun helmiä ja glivertaisia käsityksiä Jeesuksen elämästä, ja ne on koottu yli kahdeltatuhannelta maan päällä eläneeltä ihmiseltä Jeesuksen päivistä aina näiden ilmoitusten – tai oikeammin uudelleenesitysten – laatimiseen saakka. [1343:2]

... olen ammentanut vapaasti kaikista muistiinmerkintöistä sisältävistä ja planeettaa koskevista tietolähteistä. [1343:1]

Niin pitkälle kuin suinkin on ollut mahdollista, olen johtanut tietoaineistoni puhtaasti ihmisperäisistä lähteistä. Vain milloin tällaisia lähteitä ei ole ollut, olen turvautunut ihmistä ylempänä olevilta tasoilta peräisin olevaan aineistoon. Milloin ihmismieli on tuonut hyväksyttävällä tavalla esille ideoita ja käsityksiä Jeesuksen elämästä ja opetuksista, olen poikkeuksetta antanut etusijan tällaisille selkeästi inhimillisille ajatuskuvioille ... Tiedän hyvin, että käsitykset, jotka ovat syntyneet ihmismielellä, osoittautuvat muiden ihmismielten vas-

taanottokyykyä ajatellen muita hyväksyttävämmiksi ja käyttökelpoisemmiksi. [1343:1]

Mielessäni selvitystyö kirjan ihmisperäisten lähteiden löytämiseksi muistiini ovat palautuneet kommentit, joita ilmoittajat itse esittivät ilmoitusprosessia kuvaillessaan. Opintoryhmän kokouksessa vähän aikaa sitten muuan lause, jonka toki olin lukenut monet kerrat aikaisemminkin mutta siihen syventymättä, kiinnitti nyt huomioni. Toteamus sisältyy lukuun ”Kahdentoista apostolin virkaanasettaminen”. Jeesus oli viettänyt Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen seurassa neljä tuntia taivaan valtakunnasta keskustellen. Odotin, että Jeesuksen opetukset toistettaisiin nykyisen kielenkäytön mukaisesti, mutta hämmästykseni aineisto esitetäänkin seuraavasti: *Siitä muodostui nelituntinen opetuskokous, jonka kuluessa esitettiin kymmenittäin kysymyksiä ja vastauksia. Se on ehkä hyödyllisintä toistaa tässä esityksessä siten, että jäsennellään uudella tavalla Simon Pietarin seuraavana aamuna veljelleen Andreakselle esittämä yhteenveto ...* [1579:3]. On tosiaan hämmästyttävää, että ilmoittajain mielestä meidän käsityskykymme kannalta oli tehokkaampaa jäsenellä uudelleen Pietarin ymmärrys opetuksista kuin oli Mestarin omien sanojen toistaminen.

Esimerkkejä kirjan sisältämisestä ihmisperäisistä kirjoituksista, käsityksistä ja ajattelun helmistä

Ensimmäisen luvun ensimmäiseltä sivulta lähtien näet tavan, jolla *Urantia-kirja* rakentaa uutta totuutta tunnetun totuuden puitteisiin. ”Valolla Luoja kätkee itsensä ikään kuin vaatekappaleella ja levittää taivaat niin kuin harson.” (*Raamattu*, Psalmi 104:2) [21:1]. ”Jumala loi taivaat ja muovasi maan.” (*Raamattu*, Genesis 1:1) [21:2]. ”Olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen.” (*Raamattu*, Matteus 5:48) [21:3].

Joka puolella *Urantia-kirjaa* näkee lainausmerkein osoitettuja sitaatteja. Suorat tekstilainat on yleensä merkitty lainausmerkein. Muuan tyypillinen esimerkki on kohdassa 1069:3: ”Niin kuin paimen hän kaitsee laumaansa; hän kokoaa karitsat käsivarrellensa ja kantaa niitä sylissänsä. Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin. Ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman; he kohottavat siipensä kuin kotkat; he juoksevat eivätkä näänny; he vaeltavat eivätkä väsy.” Tämän lainauksen alkuteksti on *Raamatussa*, Jesaja 40:31.

Kautta kirjan sovelletaan yleisemmällä tasolla ihmisten käsityksiä tai ajattelun helmiä. Käsityksiä ei esitetä välittömänä tekstilainoina, mutta ne heijastavat silti suoraan yhden tai useamman ihmiskirjoittajan ajatuksia. Tästä menetelmästä on löydettävissä mutkikas esimerkki luvusta 160, ”Rodan Aleksandrialainen”. Monet Rodanin kreikkalaiset katsomukset ovat yhdensuuntaisia 1900-luvun alkupuolella vaikuttaneen amerikkalaisen kirjoittajan Henry Nelson Wiemanin käsitysten kanssa. Vuoden 1930 tienoilla julkaistussa kirjassaan *The Issues of Life* Wieman käsittelee ”elämisen taitoa”. Kun Wiemanin kirjaa vertaa Rodan-lukuun, näyttää siltä, että

ilmoittajat käyttivät monia Wiemanin sanontoja ja ajatuksia ilmaistakseen nykykielellä Rodanin vanhemmat kreikkalaiset näkemykset ”elämisen taidosta”. Sekä Rodan että Wieman puhuvat myönteisestä elämäntavasta, joka on sopusoinnussa Jeesuksen opetusten ja *Urantia-kirjan* filosofian kanssa.

Evoluutiota käsittelevillä *Urantia-kirjan* kolmannen osan diskursseilla on yhtymäkohtia Wallacen, Darwinin ja monen muun evoluutioteoreetikon kirjoituksiin. Kuolevaisten filosofian ja morontian motan väliset 28 yhtymäkohtaa *Urantia-kirjan* sivuilla 556 ja 557 ovat sellaisilta kirjoittajilta kuin Goethe, Browning, Spurgen, Francis, Rictor, Disraeli, Mills, Lowell, Delain ja monet muut. Jakso ”Uskonnollisen elämäntavan korkein ilmenemä” *Urantia-kirjan* sivulta 1101 alkaen on rinnastettavissa Charles E. Jeffersonin kirjassaan *The Character of Jesus* esittämiin ajatuksiin. Kirja julkaistiin vuonna 1908.

Tarvitsee vain ryhtyä etsimään *Urantia-kirjassa* esiintyvää ihmisperäistä ajattelua niin joutuu hämmästyttämään sen laajuudesta. Sormituntumalta arvioisin, että vähintäänkin 50 prosenttia kirjan opetuksista on ihmismielen aikaisemmin julki tuomaa. Esimerkiksi luvuissa 1–5 näkee tavan takaa lainausmerkkejä ympäröimässä sitaatteja Raamatusta ja muista pyhistä teksteistä. Osissa 1 ja 2 on yli-inhimillisen ilmoitetun totuuden seassa sinne tänne siroteltuina käsityksiä, jotka tuntuvat tutuilta; ne käsittelevät niinkin moninaisia aiheita kuin rinnakkaisia kolminaisuusalkuisia olentoja ja Paratiisin Saaren yksityiskohtia. Kolmas osa pursuaa tuttua ajattelua, ja vaikuttaa siltä kuin maailman historia esitettäisiin uudelleen; eriteltäisiin ja tarkistettaisiin sen aikakehykset; vahvistettaisiin se, mitä todella tapahtui, ja sitten saatettaisiin tämä kaikki superuniversumimerkitysten ja -arvojen mukaisiin puitteisiin. Jos näin on, siinä tapauksessa planeetan omia muistiinmerkintöjä on täydennetty yli-inhimillisellä tiedolla aina, kun ihmisymmärryksessä esiintyi merkittäviä aukkoja.

Urantia-kirjan neljäs osa perustuu ihmisen kyseisistä asioista omaaman ymmärryksen tallessa olevaan aineistoon. Neljännen osan tunnustuksenosoitus on varsin suorasanainen: aina kun se vain oli suinkin mahdollista, ilmoittajat käyttivät ihmisperäisiä muistiinmerkintöjä. Neljännen osan pohjakertomuksen toimitti itse asiassa toisasteinen keskiväliolento, joka oli ihmistä korkeampana olentona osoitettu huolehtimaan apostoli Andreaksesta. Andreaksen muistamaa aineistoa käytettiin laajalti hyväksi neljättä osaa valmisteltaessa.

Aiempien ilmoitusten yhteisiä piirteitä

Tarkastellessamme viimeksi kuluneita 500.000 vuotta pääsemme parempaan käsitykseen siitä, miten aikakautiset ilmoitukset toimivat. Ilmoituksen mukana ei tule universumitotuutta, joka ylittäisi suuresti sen, mihin evoluutionmukainen sanoiksi puettu ajattelu on ilmoituksen esittämisaikaan mennessä yltänyt. Ihmeen kaltaiset tapahtumat voivat korostaa ilmoitusta, mutta seikka ei määrää ilmoituksenantotavan päivittäisiä tapahtumia. Universumi kohtaa meidät sellaisina kuin olemme ja

siellä, missä olemme. Jokainen ilmoitus on näytelmän tavoin sovitettu aikansa sivilisaation olojen mukaiseksi.

Neljän ensimmäisen ilmoitusprosessin kohdalla on havaittavissa muutama yhteinen piirre. Kaikissa aikaisemmissa tapauksissa ilmoituksen esittäneet olennot ensinnäkin omaksuivat ihmishahmon. He elivät ihmisen elämää ja suodattivat ympärilleen totuutta ihmismielen ja -hengen ilmaisujen kautta. Sen sijaan, että olisivat ilmestyneet enkelin tai Melkisedekin kaltaisina hahmoina ajatellen ja puhuen yli-inhimillisen mielen kautta, heidän valintansa olikin ilmestyä ihmisen hahmossa.

Aiemmat ilmoitukset ovat toisekseen tapahtuneet fyysisessä maailmassa ja rakentuneet aikansa tunnetusti parhaalle ihmisperäisille käytänteille. Ensimmäistä ilmoitusta varten rakennetussa Dalamatian kaupungissa esimerkiksi käytettiin noiden varhaisten aikojen parhaita rakennusmenetelmiä. Rakennukset olivat kauniita, jos kohta yksinkertaisia yksikerroksisia aikaansaannoksia. Ne oli suunniteltu siten, että Dalamatiassa vierailevien olisi mahdollista ymmärtää niiden rakennustapa ja siten opettaa näitä kehittyneempiä rakentamismenetelmiä ympäristön heimoille. On tärkeää huomata, että mansiomaailmoista saapuneet ilmoittajat eivät rakentaneet näyttäviä, kymmenkerroksisia ja huikaisevia toimistokomplekseja, jotka oli pantu kokoon tuhannen planeetan pääkaupungin viimeisimmistä korkean teknologian materiaaleista. Dalamatia ja Eedenin puutarha olivat ilmoituksen kohentamia evoluutionmukaisia tukikohtia.

Kolmanneksi, aiemmat ilmoitukset ovat käyttäneet ilmoitetun totuuden perustana parasta ihmisperäistä tietämystä. Ilmoittajat opettivat Dalamatiassa ja Eedenissä alkuperäisasukkaille paljon muun ohessa keinoja kohentaa rukoilutapoja, perhe-elämää, terveydenhoitoa ja siisteyttä. Kummassakin tapauksessa ”uusi ja parempi” rakentui sille, mikä vanhassa oli parasta.

Nämä viisaat olennot osasivat olla ryhtymättä yht’äkkiä muuttamaan tai laajoin miton kobentamaan tuon ajan primitiivisiä rotuja. He ymmärsivät hyvin, että ihmislaji kehittyy hitaasti, ja niin ollen he viisaasti pidättyivät kaikista mullistavista yrityksistä muuttaa ihmisen elintapaa maan päällä. [749:5]

Yksinkertainen esimerkki Jeesuksen tavasta pitää lähtökohtana Raamatun kirjoituksia

Neljännen ilmoituksen kuluessa Jeesus selvitti monia elämänsä teemoja lähtökohtanaan Vanhan testamentin totuuden helmet. Hän otti jonkin evoluution myötä ilmaantuneen tekstikohdan tai käsityksen ja täydensi sitä ilmoitetulla totuudella. Seitsenvuotiaana Jeesus esimerkiksi valitsi syntymäpäivätekstikseen kohdan Jesajan kirjasta. Hän luki: ”Herran Jumalan henki on minun päälläni, sillä Herra on minut voidellut; hän on lähettänyt minut viemään hyvää sanomaa nöyrille; sitomaan niitä, joiden sydän on särkynyt; julistamaan kahlehdituille vapautusta ja päästämään hengelliset vangit vapautteen.” (*Raamattu*, Jesaja 61:1). *Urantia-kirjan* kohdissa

1391:4-1392:5 on luettavissa, miten Jeesus saarnassaan 15-vuotiaana täydensi Jesajan kirjan kohtaa 61:1 filosofisesti sen kanssa yhteensopivilla Vanhan testamentin muilla teksteillä.

Toimintansa kuluessa Jeesus esitti useaan kertaan kyseisen raamatunkohdan, Jesaja 61:1, ja laajensi sitä dramaattisesti. Seuraavana esimerkki siitä, miten hän opetti uutta totuutta selvittämällä, arvioimalla ja yhdistelemällä ihmisen tietämystä mainittu Jesaja-lainaus mukaan lukien. Jeesus sanoi:

"Mutta, Natanael, kirjoituksissa on monta kohtaa, jotka olisivat olleet sinulle neuvoksi, jos vain olisit ne lukenut ymmärryksellä ... 'Niin kuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. Hän tuntee ruumiisi, hän muistaa, että sinä olet tomua.' Hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa.' Hän on turvana vaivaiselle, turvana köyhälle hänen abdingossansa, suojana rankkasateelta, varjona korventavalta helteeltä.' Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomille voimaa yltäkyllin.' 'Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilän sydäntä hän ei sammuta.' 'Kun kärsimysten vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, ja kun vastoinkäymisten virrat käyvät glitsemi, en minä sinua hylkää.' Hän on lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja tuomaan lohdutusta kaikille, jotka surevat.'" [1662:2]

Virkaanasettajaissaarnassaan Jeesus palasi Jesaja-teemaan: *"Läbetän teidät julistamaan vapahdusta hengellisesti kableissa oleville, riemua niille, jotka ovat pelon orjuudessa, ja parantamaan sairaita taivaassa olevan Isäni tabdon mukaisesti."* [1570:3]

Kuolleistanousunsa jälkeisessä ilmestymisessään kahdelle emmauslaisveljekselle Jeesus laajensi Jesaja-teemaa suuresti. Hän sanoi:

"Ja ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista kohtaa, joka kertoo tästä juutalaisen ja ei-juutalaisen pelastuksen päivästä ja jossa sanotaan, että hänessä tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä; että hän kuulee hätäkärsivien huudon ja pelastaa köyhien sielun, jotka häntä etsivät; että kaikki kansakunnat tulevat kutsuamaan häntä siunatuiksi? Että sellainen Vapahtaja on oleva kuin korkean kallion varjo nääntyvässä maassa. Että niin kuin oikea paimen hän kaitsee laumaansa, kokoaa karitsat käsivarsilleen ja kantaa niitä hellästi sylissään. Että hän avaa hengellisesti sokeiden silmät ja päästää epätoivon vangit täyteen vapautteen ja valoon; että kaikki pimeydessä kyyhöttävät näkevät ikuisen pelastuksen suuren valkeuden. Että hän sitoo särjetty sydämet, julistaa vapahdusta synnin pauloissa oleville ja avaa vankilan portit pelon orjuuttamille ja pahuuden kablehtimille. Että hän lohduttaa murheellisia ja vuo-dattaa heille surun ja murhemielisyyden sijalle pelastuksen ilon." [2035:1]

Äskenen esimerkki siitä, miten Jeesus selvensi, seuloi ja laajensi ihmisperäistä totuutta, on vain pieni pilkkahdus tavasta, jolla Jeesus, revelaatio, käytti hyväkseen inhimillisen ajattelun helmiä telineenä, jonka sisälle hän raken-

si laajempaa totuutta. Tarkastele mitä tahansa Jeesuksen merkittävimmistä saarnoista ja tutki sen lauseita ja rakennetta. Valitse sitten muutama avainsana tai -lause ja etsi ne Raamatun asiahakemistosta. Huomaat kohta, miten suuresti Jeesus laajensi juutalaiskirjoituksiin sisältyvää totuutta. Jeesus oli kuin koruseppämestari, joka luo mitä kauniimman rubiini- ja timanttisormuksen. Keskimmäiseksi hän sijoitti tutun totuuden kuin rubiinin. Sitten hän ympäröi rubiinin uuden totuuden hehkuvien timantein, jotka näin korostivat ja loivat valoa keskimmäiselle kivelle.

Kunhan alat tutkia *Urantia-kirjaa* tästä näkökulmasta, tulet ällistymään siitä, miten ylittämättömin kokoonpanijan kyvyin ilmoitus on kudottu ihmisen evoluution kudelmaan.

Loppupäätelmä

Kun ensi kerran kuulin ihmisperäisiä lähteitä koskevasta tutkimustyöstä, tunsin vatsanpohjani kuristuvan. Pelkäsin löytöjen aiheuttavan epävarmuutta uskoni kestävyysdessä. Sitten aloin murehtia muita lukijoita. Panisiko *Urantia-kirjan* ihmislähtöisen aineiston paljastuminen ihmiset epäilemään sen autenttisuutta? Entä miten selittäisimme uusille lukijoille ja kriitikoille, keitä kirjan tekijät ovat?

Ryhdyttyäni eräänä iltana kirjoittamaan tätä juttua, kiertelin eri puolilla taloa etsien sitä *Urantia-kirjan* kappaletta, jossa on eniten merkintöjäni. Tutkittuani jo kolme huonetta muistinkin kirjan olevan kaupunkitoimistossani. Niinpä otin esille toisen kirjan, jota on ole käyttänyt 15 vuoteen. Käänsin esille ensimmäisen luvun ensimmäisen sivun ja näin käsin kirjoitettuja merkintöjä, jotka ohjasivat Raamatun lukuihin ja säkeisiin *Urantia-kirjassa* esitetyn suoran lainauksen viitteinä. Nuo 23 vuotta sitten tehnyt merkinnät saivat kasvoni leveään hymyyn. Se tosiasia, että ilmoittajat olivat käyttäneet ihmisten sanoja ja käsityksiä, ei ollut mikään uusi asia; olinhan tehnyt merkintäni vuosia sitten. Muistin sitten, että olin 1980-luvulla auttanut *The Paramonyn* julkaisemisessa. *The Paramony* on ystäväni Duane Fawn kirjoittama. Se luetteloi rinnatusten vastaavuudet *Raamatun* ja *Urantia-kirjan* välillä. Duane osoittaa teoksessaan satoja samankaltaisia tai täsmälleen samanlaisia kohtia kummastakin kirjasta.

Muistan, miltä minusta tuntui 31 vuotta sitten ryhtyä lukemaan *Urantia-kirjaa*. Muuan hyvä ystäväni oli hartaasti pyytänyt minua lukemaan sen. Ryhdyin siihen pitkin hampain, sillä minua vaivasi syvästi kirjan väitetty alkuperä, joka sai sen kuulostamaan epäuskottavalta, oudolta, kummalliselta ja joltakin, joka olisi suorassa ristiriidassa raamattupohjaisen taustani kanssa. Skeptisenä ja äärimmäisen varuillani aloin lukea sivua 21, jossa puhutaan Universaalisesta Isästä. Huojentuneisuuden ja helpotuksen aalto kävi lävitsemi, kun tutut raamatunlauseet kaikessa runollisuudessaan kohtasivat katseeni heti ensimmäisillä sivuilla. Olisikohan *Urantia-kirja* sittenkin turvallista luettavaa?

Tämän esityksen kirjoittaminen on ollut valaisevaa. Kuta syvemmälle olen asiaan paneutunut parempaan

ymmärrykseen ilmoituksen ihmisalkuisista lähteistä päästäkseni, sitä enemmän olen oppinut ja sitä paremmalta minusta tuntuu. Tämä kirja on mestariteos yhdistellessään sekä taivaasta että maan päältä olevaa totuutta. Ja loppujen lopuksi saattaa käydä niin, etten koskaan pääse täyteen ymmärrykseen kaikista niistä syistä, jotka johtavat ilmoitusten esittämiseen niin kuin ne esitetään. Mutta tärkeämpää kuin se, miten *Urantia-kirja* kirjoitettiin, on se, että sen opetukset ovat suoraa tietä johtaneet elämäni kaikkein riipaiseimpiin ja tosimpiin kokemuksiin. *Urantia-kirja* on antanut minulle tietoa ja rohkeutta pyrkimyksissäni päästä henkilökohtaiseen suhteeseen Jumalan kanssa. Minusta tuntuu, että korkeuksissa

on taas tehty niin kuin oikein on. Jumala on taivaissa ja kaikilla tulee olemaan hyvä olla maan päällä.

Katsellessani ulos ikkunastani näen Coloradon Kalliovuorten lumipeitteiset huiput. Graniittisten vuorten laelle on kertynyt monen metrin syvyydeltä lunta. Ajatellen, mitä jos ilmoitus onkin noiden vuorten kaltainen. Syvä lumi on yli-inhimillistä tietämystä edustavaa totuutta, joka lepää ihmisperäisen ajattelun graniittiperustalla.

Tässä kirjoitelmassa esitetyt mielipiteet ovat omiani eivätkä edusta Urantia-säätiön, Jesusonian Foundationin, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen eivätkä The Fellowshipin mielipiteitä.

Kertomus seminaarimatkalta Kreikkaan

Ateena, 9.–10. maaliskuuta 2002

STEVE SHINALL

Cartersville, Georgia, Yhdysvallat

Tietoa voi omata vain sitä jakamalla; sitä varjelee viisaus ja sen sosiaalista rakkaus. [557:12]

Totuuden jakaminen on pyhä luottamustehtävä. Niinpä, kun minua pyydettiin harkitsemaan, kiinnostaisiko minua matkustaa Kreikkaan ja osallistua *Urantia-kirjan* opetukseen pohjautuvaan ja ajatuksensuuntaajasuhteeseemme luennoin ja keskusteluin keskittyvään seminaariin ”Sopusoinnussa jumalallisen kipinän kanssa”, oli yhtä aikaa sekä hämmästyntynyt että imarreltu, mutta myös vähän peloissani tällaisesta ajatuksesta. Itse asiassa äskeinen ei ole ihan totta. Olin **kauhuissani**.

Itseäni muihin verratessani en ole oikeastaan koskaan pitänyt itseäni ”puhujamateriaalina”, ja minua ihan pikkuisen hirvitti ajatellessani tilannetta, että esiintyisin ryhmälle totuudenetsijöitä kielellä, joka olisi heille käännettävä – ryhmälle ihmisiä, jotka eivät olleet kuulleet kirjasta kuin ohimennen ja jotka tiesivät sen opetuksista sitäkin vähemmän. Kas kun kreikankielinen käännös ei ole vielä saatavilla. Eli lähdeittäisiin liikkeelle nollasta.

Kaikien lisäksi kulkisin tri Jeffrey Wattlesin jalanjäljissä; hänhän esiintyi samanlaisessa seminaarissa Kreikassa vuosi sitten. Jeff on yksi kaikkein mukaansa tempaavimmista puhujista, joita olen hyvällä onnella saanut kuunnella, ja hänen Urantia-kirjatietämyksensä on uskomaton, hänen valloittavasta persoonallisuudesta nyt puhumattakaan. Jeffin jalanjäljissä kulkeminen ei juurikaan kohentanut itseluottamustani.

Parin päivän ajan kävin mielessäni kuumeisesti läpi osallistumiseni tai osallistumattomuuteni puolesta tai sitä vastaan puhuvia seikkoja. Asia pani minut rukoilemaan, kerran toisensa jälkeen. Lopulta eräänä aamuna löysin itseni tuijottamasta peiliin. Onhan niin, että meillä on hengellisiä velvollisuuksia, jotka eivät ole ensinkään velvollisuuksia vaan tilaisuuksia palveleminen ja kasvamiseen ja riemuitsemiseen siitä, että on saanut pyhän luottamustehtävän jakaa totuutta toisille.

Ja ääni, ei epäilyksen ääni, vaan sisäinen ääni, puhui hiljaa mutta selvästi: ”Sinulle on annettu tämä palvelutalaisuus. Sinulla on mahdollisuus tuoda julki uskosi ja antaa toisille sitä, mitä sinulle on annettu. Luota ja usko siihen, mihin todella uskot. Luota ja usko itseesi ja Jumalan opastukseen, ja kaikki muu pitää huolen itsestään.” Kuulemani ääni ei ollut mikään mystinen ilmesitys, joka olisi puhunut hopeanhoitoisen pilven sisältä. Kuulemani ääni oli oma ääneni, joka puhui nuo sanat katsellessani peiliä nähdäkseni, kuka minä oikein olen.

Sen jälkeen vietin aikaa selvittääkseni nuorelle pojalleni Keeganille, miksi uskoin Jumalan varjelevan minua ja huolehtivan siitä, ettei kukaan kaappaa lentokonettani eikä törmää sillä mihinkään korkeaan rakennukseen. Häntä pelotti se, mitä saattaisi tapahtua, ja hän toi pelkonsa julki tavan takaa. Näin jälkepäin ajateltuna vakuuttelin silloin yhtä paljon itselleni kuin hänelle. Syyskuun 11. päivän tapahtumat kummittelivat vielä muistissamme.

Vaikeimman hetkeni kuitenkin koin silloin, kun tämä terve 9-vuotias pojanvesi asettautui syliini ja käsivarret kaulani ympärillä, pää leukani alla ja kasvot kyyneleissä kysyi minulta: ”Isi, onko sinun pakko mennä? Miksi sinun täytyy mennä?” Ja juuri tuona hetkenä minulle selvisi, miksi – miksi epäilyistäni ja peloistani huolimatta **halusin** lähteä. Niinpä vastasin, että lähtisin, koska uskoin, että Jumala halusi minun lähtevän, että yrittäisin auttaa muita tuntemaan Jumalaa paremmin.

”Eikö joku toinen voisi tehdä sitä?”, hän kysyi

”Kyllä, poikani, joku toinen voisi sen tehdä. Ja toiset noista muista ovatkin jo tekemässä sitä muualla maailmassa. Nyt on minun vuoroni auttaa. Ja jonakin päivänä on sinun vuorosi”, kuiskasin hänelle sanojeni hukuessa hänen hiuksiinsa, joita kädelläni silittelin.

Istuimme siinä sitten tovin. Hiljaisina ja toisiimme takertuen. Tunteidemme ja kaipaustemme vallassa. Kumpikaan ei halunnut irtautua, ja vain sydämemme lyönnit mittasivat aikaa.

”Tulen kaipaamaan sinua, isi”, hän sanoi tuskin kuuluvalla, murheen ja tunteiden pehmentämällä äänellään, kädet tiukasti kaulani ympärillä. Rakkauteni häntä kohtaan oli ylitsevuotavaa ja se kostutti silmäni. Kietouduimme toisiimme hiljaisuuden syvetessä ja iltapäivän varojen pidetessä. Aikojen kuluttua hänen hengityksensä tasaantui ja ymmärsin hänen nukahtaneen käsivarsilleni. Sellaista ei ollut tapahtunut enää vuosiin. Poika, joka löysi turvapaikan isänsä syleilystä.

****

Huolestuneisuus on hylättävä. Raskaimmat kantaa ovat ne pettymykset, joita ei koskaan tule. [557:5]

Niin siis viikkojen ajan sähköposteja seminaarin järjestäjän ja siellä tulkkina toimineen Kostas Diamantópuloksen kanssa vaihdettuani koitti päivä, jolloin kaikki tarpeellinen oli tehty ja istuin lentokoneessa matkalla Ateenaan varusteinani pari pulleaa muistikirjaa täynnä työryhmäideoita, muistiinpanoja ja luentoja sekä tietenkin kulunut *Urantia-kirjani*.

Itse asiassa mukanani oli myös muuta, vai pitäisikö sanoa ”joku muu”. Bert Cobb oli samalla lennolla. Oli puhdas sattuma, että päädyimme samalle lennolle, sillä kumpikaan ei tiennyt toisen lennosta kuin vasta muutamaa päivää ennen, kun seikka tuli sattumoisin esille puhelinkeskustelussamme. Peräti kolme muuta amerikkalaista oli päättänyt liittyä seuraani: Bert, Judy van Cleave ja Paul Premsagar. Pidin hyvänä enteenä sitä, että Bert oli paitsi samalla lennolla myös istui takanani. Koko lennon ajan käännäsin vähän väliä ympäri nähdäkseni hänen hymyilevän minulle, ja joka kerta kun hän hymyili, tunsin oloni paremmaksi. Judy ja Paul matkustivat muilla lennoilla, mutta olivat silti rukouksissani.

Matkasimme päin itää kuin kilpajuoksua kohti auringonnousua. Uusi päivä tuli vastamme juuri kun se oli sarastamassa Sveitsin Alppien yläpuolella – valossa kylpevä talvinen ihmemaa siipiemme alla, lumipeitteisten vuorten kimalliellessä auringon valossa silmän kantamattomiin. Lensimme etelään koko Italian pituudelta ja sitten veden yli Kreikkaan.

Vierustoverini oli 18-vuotisen poissaolon jälkeen palaamassa kotimaahansa Kreikkaan. Keskustelimme yhdeksän tuntia, kun vasta tajusin, ettemme olleet esittäytyneet toisillemme. Kerroin hänelle olevani Steve, ja hän sanoi, että se oli hänenkin nimensä – Amerikassa. Hänen kreikankielinen nimensä oli Stavros. Hän kertoi poissaolostaan, sen syistä; perheestään, veljistään, joista hän oli vieraantunut; ja muisteli elämäänsä, joka oli nyt jäänyt hänen taakseen. Hänen kertomuksensa oli persoonallinen ja liikuttava surun ja murheen hetkineen. Hänellä oli tarve puhua, ja minulla oli halu kuunnella. Lennon edetessä hän alkoi hymyillä vastauksilleni ja sille, että sanoin häntä kotiin palaavaksi tuhlaajapojaksi. Kotiinsahan hän totisesti oli palaamassa. Kun lähestyimme lentokenttää vihreän ja sinisen Välimeren kimalliellessä allamme, vaatimalla vaadin vaihtaa hänen kanssaan paikkaa, jotta hän voisi ikkunasta nähdä maan, josta hän oli niin monta vuotta sitten lähtenyt.

Kun laskeutuminen oli joka hetki lähempänä, näin hänen silmiensä täyttyvän kyynelistä, jotka alkoivat valua pitkin hänen poskia.

”Anteeksi”, hän sanoi horjuvalla englannillaan ja leuka tutisten, ”mutta minulla on tunteita.” Hän antoi minun taputtaa käsivarttaan itkiessämme kaikista niistä syistä, jotka tekevät meistä ihmisiä; kaikista niistä syistä, joihin tuhlaajapoika voi taas uskoa; kaikista niistä syistä, jotka saavat meidät palaamaan kotiin.

Laskeutumishetkenä koneen pyörien iskiessä maahan hän käännähti puoleeni ja molemmin käsin käteeni tarttuen hän huudahti valtavalla vilpittömyydellä ja riemulla: ”Terve tuloa Kreikkaan, terve tuloa kotiini!” Tämä oli vasta ensimmäinen niistä monista tämänkaltaisista rakkauden ja ystävyuden osoituksista, joita koin tällä ikivanhaan maahan tekemälläni matkalla. En voinut kuin hymyillä ja lausua kiitokseni. Oli mukava tietää, että voi palata taas kotiin.

Vähän myöhemmin Bert ja minä olimme samassa taksissa syöksyillen Ateenan keskikaupungin liikennevirrassa sinne tänne nopeuden ollessa 110 kilometrin tietämissä. Johtuikohan lentoväsymyksestä, mutta Bert näytti suhtautuvan hommaan perin tyynesti ja kiinnitti turvavyön vasta, kun hänelle antamani kehotukset tehdä niin alkoivat käydä liian ärsyttäviksi.

Kreikan asukasluku on 9 ja 10 miljoonan välillä, ja 4,5 – 5 miljoonaa heistä asuu Ateenassa.

Kun taksi ajoi seminaaripaikan eli Ateenan Golden Age -hotellin eteen, astuimme ulos ja olimme hukkoa nyky-Ateenan hyörinään ja pyörinään. Bert hymyili minulle taas rauhoittavasti. Olimme perillä.

****

Kehittyvää sielua ei tee jumalalliseksi se, mitä se tekee, vaan mitä se pyrkii tekemään. [557:8]

Ensimmäinen päivä

Avasimme seminaarin pyytämällä vapaaehtoista lavalle. Kerroin tarvitsevani jonkun Jumalaksi. Valitsin naisen, joka oli nostanut kätensä pystyyn näkymien ollessa sellaiset, että hän saisi olla jumalallinen vaikkapa vain muutaman hetken. Hänellä oli kädessään kynttilä symboloimassa sisimmässämme olevaa jumalallista kipinää.

Pyysin kaikkia kuvittelemaan, että he istuivat piirissä tämän jumalallisuuden kipinän ympärillä, ja aloin lukea:

Teoksesta *The Communion of Saints*, pyhimys Dorotheus Gazalainen kirjoitti muinoin:

”Olettakaamme, että tämä piiri on maailma ja että ympyrän keskiö on Jumala. Ympyrän kehältä sen keskipisteeseen johtaa joukko linjoja edustaen niitä elämäntulkintoja, joita ihminen voi seurata. Halussaan päästä lähemmäksi Jumalaa pyhimykset etenevät näitä linjoja pitkin kohti ympyrän keskusta niin, että kuta pitemmälle he etenevät, sitä lähemmäksi he tulevat toisiaan ja Jumalaa. Kuta lähemmäksi Jumalaa he etenevät, sitä lähemmäksi toisiaan he tulevat; ja kuta lähemmäksi toisinaan he tulevat, sitä lä-

hemmäksi he tulevat Jumalaa ... sellainen on rakkauden olemus. Kuta lähemmäksi Jumalaa pääsemme rakkaudessa häntä kohtaan, sitä tiukemmin lähimmäisenrakkaus sitoo meitä toisiimme; ja kuta tiukempi on siteemme lähimmäisiimme, sitä tiukempi on siteemme Jumalaan.”

Ja siitä se alkoi. Jeff Wattles oli ystävällisesti rohkaisut meitä käyttämään mitä tahansa hyödylliseksi arvioimme materiaalia hänen verkkosivuiltaan, ja käytimme hyväksimme hänen tarjoustaan. Käytimme hänen erinomaista kirjoitelmaansa ”Overview of *The Urantia Book*” lähtökohtana esityksessämme näille innokkaille uusille totuudenetsijöille. *Urantia-kirja* opaanamme ja Kostas tulkkinamme ja kommentaattorinamme kävimme läpi luvut ”Jumalan olemus”, ”Jumalan attribuutit” ja ”Jumalan suhde yksilöön”. Koetimme näin luoda perustukset seuraavaksi käsiteltäville opetuksille Ajatuksensuuntaajista.

Rehelligesti sanottuna minulla ei ollut harmainta aavistusta siitä, mitä voisin odottaa näiltä ihmisiltä, jotka olivat matkustaneet kotoaan pitkät matkat – jotkut jopa Italian Roomasta saakka – osallistuakseen tähän seminaariin; perustuihan seminaari teokseen, jota he eivät olleet koskaan lukeneet ja josta ei vielä ollut olemassa edes käännöstä heidän äidinkielelleen.

Jeff Wattles oli vuotta aikaisemmin tekemänsä matkan perusteella kertonut minulle, mitä saisin odottaa seminaarilta. Jeff oli tehnyt parhaansa lievittääkseen aikaisempia epäilyjäni ja huoliani, ja hänen rohkaisunsa ja ohjeensa olivat suureksi avuksi valmistautuessani Kostaksen kanssa tähän seminaariin. Jeff oli sanonut, että saisin odottaa peräti älykkään yleisön ”tehokasta” sananvaihtoa. Ja hän oli ehdottomasti oikeassa.

Havaitsin kreikkalaiset totuudenetsijät innokkaiksi, avoimiksi ja vastaanottavaisiksi niiden ”uusien totuuksien” suhteen, joita koitimme heille tarjota. He eivät aikailleen nostaessaan käntensä pystyyn ja esittäessään kysymyksiä, ja elleivät he pitäneet vastauksistamme, he kysyivät lisää. Mutta jos halusi löytää hyvän esimerkin tämän kauniin ihmisrodun nopeasta järjenjuoksusta, huumorista ja älystä, ei tarvinnut katsoa kauemmas kuin lavalla vieressään seisovaa miestä.

Seminaarin järjestäjä Kostas Diamantópulos oli uupumaton tulkintyössään, esityksissään ja hyvänlaatuisessa huumorissaan. Viime kädessä seminaarin onnistuminen tai epäonnistuminen olivat hänen harteillaan ja riippuivat hänen kääntäjänkyvyistään. Enkä pidä teitä pitempään jännityksessä: kyllä, seminaari onnistui yli odotusten, ja kiitos siitä kuuluu mitä suurimmassa määrin tälle miehelle, jota minulla on kunnia pitää nyt ystävänäni.

Panin välittömästi merkille hänen ilikurisen hymysä ja sukulaissielun kirkkaat silmänsä. Oltuani hänen seurassaan vasta muutaman hetken, tuntui kuin olisin tuntenut hänet koko elinikäni. Kostas Diamantópulos on, niin kuin kotipuolessani sanotaan, oikea ”työmyyrä”. Hän on aikamoinen velikulka, jolla on nauru ja vitsit herkässä, mutta jonka vakuuttuneisuus on lujaa ja vilpittöntä ja joka uskoo siihen, että

nämä opetukset tulee saattaa muitten – eritoten hänen maanmiestensä – tietoon. Kostashan se nimenomaan oli, joka omaksui rakkaudenteokseen *Urantia-kirjan* kääntämisen kreikan kielelle. Kostashan se oli, joka pelasti seminaarin, kun välillä näytti, ettei siitä tule mitään. Kostashan se oli, joka maksoi kulut omasta pussistaan silloin, kun sen aika oli. Tavan takaa hän sai anteliaisuudellaan, tarmolla, nokkeluudellaan ja opetusten osaamisellaan toistekin innostumaan. Sattui seminaarin kuluessa niinkin, että kerran kun muistiinpanojani lukiessani katsahdin hetkeksi puhujakorokkeelle päin, niin ällistykseni ja jopa kauhistukseni näin, että hän oli päättänyt yksityiskohtaisin kalvoin yrittää selvittää seminaarin osanottajille, jotka siis eivät koskaan aikaisemmin olleet kirjaan tutustuneet, – ei enempiä eikä vähempää kuin – Paratiisin jumaluushierarkiaa.

”Kostas,” sähsin suupielestäni, samalla kun koetin myös hymyillä, ”mitä ihmeessä yrität heille selittää. Tuo on **ihan** liian pitkälle menevää.”

Aivan kuin pikkulapsi, joka nauttii ensimmäisestä hiekkarantapäivästään, Kostas vain säteili: ”Eihän ole. Katso, heistähän tämä on ihanaa. Tämä on heistä **ihanaa!**”

Ja tottahan se oli – tietyissä rajoissa. Hämmästykseni näin, miten useimmat osanottajat istuivat tuolinsa reunalla, tekivät muistiinpanoja ja esittivät asian kannalta mitä ällistyttävimmällä tavalla oleellisia kysymyksiä. Niin he olivat tehneet koko seminaarin ajan. Heidän totuudennälkensä ja -janonsa oli yksinkertaisesti hämmästyttävää seurata ja innostavaa kokea. Lähes jokaisella oli esillä kynä ja paperia ja lähes jokainen teki muistiinpanoja tai nosti käntensä pystyyn jotakin kysyäkseen.

Se johdattaakin minut pitämään palopuhettani.

Oma toiveeni on usean vuoden ajan ollut, että kansallisten ponnistustemme lisäksi näen eri puolilla maailmaa elävien lukijoiden ryhtyvän harkitsemaan yhdessä toimimista, opetusten jakamista ja kommunikointia yleismaailmallisella, koko maailman kattavalla tasolla. Syyt siihen, miksi jotkut priorisoivat tämän varsin matalalle, ovat minulle aina kummastuksen aihe. Useimmat esiteytistä syistä näyttävät sitä paitsi perustuvan pelkoon. Odottaisi, että perustelut sille, miksi jokaisen tulisi rohkaista ideoidenvaihtoa ja vuoropuhelua kansainvälisellä tasolla, ovat itsestään selviä. Niille, jotka tarvitsevat yhä vakuutteluja, sanon, että osallistuisivat seuraavaan seminaariin Kreikassa, Pariisissa tai mihin tahansa kansainväliseen tapahtumaan ja näkisivät omin silmin tehokkaan esimerkin siitä, miksi tämä on tärkeää. Meillä kaikilla on valtavan paljon opittavaa kaikilta muilta. Ja meillä kaikilla on valtavan paljon annettavaa.

Sellainen oli Ateenan-kokemukseni. Vaikka matkustin sinne opettajana, en voi kuin uskoa olleeni se, joka sieltä tuli saamastaan opista viisastuneena – ja juuri näin sanoin myös osanottajille.

Kreikkalaiset ovat kaunis kansa klassisine kasvopiirteineen ja älykkäine silmineen. He ovat myös erittäin ystävällisiä, heillä on hymy herkässä ja he ovat armeliaan kärsivällisiä sellaisia amerikkalaisia kohtaan, joilla on

edes jollakin tavoin käypäinen heidän kielensä taito. Ja se johdattaakin minut seuraavaan tarinaani.

Kuten jo mainitsin, Paul ja Judy lensivät hekin Ateenaan ja liittyivät seuraamme. Paul on eläköitynyt, New Yorkissa asuva lääkäri, ja hän tuli luokseni pari päivää saapumisemme jälkeen eli ensimmäisenä seminaaripäivänä kasvoillaan säälistä ja kiusaantumisesta kertova ilme.

Nyt pitää mainita, että minusta kaikki oli alkanut tuntua joltisenkin mukiinmenevältä. Seminaari sujui kokolailla hyvin. Kostas toimi erinomaisena tulkkina. Osallistujat käyttäytyivät hyvin: kukaan ei ollut vielä paikonut mätiä vihanneksia päällemme, heillä näytti päinvastoin olevan vallan mukavaa. Jälleensyntymäkysymystä ei ollut otettu esille; minua oli ennakolta varoitettu, että se otettaisiin. Eikä koko viikonlopun aikana kukaan ollut sanonut sanaakaan tekijänoikeuksista eikä oikeusjutuista.

Ja kreikkalaisilla oli naama yhtä hymyä joka kerta kun toivotin heille hyvää huomenta heidän omalla kielellään. No jaa, useimmat heistä hymyilivät, mutta jotkut loivat minuun oudoksuvan, ellei suorastaan synkän katseen. ”No eiväthän kaikki voi olla ystävällisiä”, aprikoin. Mutta kuten äsken olin sanomaisillani, Paul, joka osaa jossakin määrin kreikkaa, tuli luokseni kasvoillaan hymyn häivä, joka kertoi sekä säälistä että huvittuneisuudesta. Hän laski kätensä hihalleni ja sanoi syvään huokausten ja vähän arasti: ”Steve, miksi sinä teet noin?”

”Mitä?”, vastasin. ”Tarkoitatko sitä, että sanon ’hyvää huomenta’ kreikaksi?” Vilkutin ja hymyilin edelleen parille naiselle, jotka törmäilivät tuoleihin etsiessään omaa paikkaansa ja katsellessaan olkapäänsä yli minua kummeksuva ilme kasvoillaan.

Toistamiseen syvään huokaistuaan Paul informoi minua: ”Steve, et sinä sano ’hyvää huomenta’, vaan nimittelet heitä mustekaloiksi.” Minulle valkeni, että tiettyjen tavujen ääntämykseni kaipasi vielä vähän hioamista.

No, seikka selitti joiltakuilta saamani synkän katseen. Heitä olivat varsinkin iäkkäämmät naisihmiset, jotka eivät olleet ehkä tottuneet siihen, että ulkomaalaiset luennoitsijat nimittelevät heitä mereneläviksi, etenkin noin varhaisina aamuhetkinä.

Oli ilmeistä, että suojelusenkeillämme on keinosia pitää meidät nöyrinä.

Ensimmäinen täysi seminaaripäivä oli kääntymässä loppuilleen. Aloitimme kymmeneltä, ja nyt kello oli seitsemän illalla. Mustekalaepisodia lukuun ottamatta, kaikki näytti sujuvan ennakoitua paremmin.

****

Vain runoilija pystyy löytämään runollisuutta rutini-
nomaisen olemassaolon arkipäivän proosasta.
[557:6]

Toinen päivä

Avasimme toisen päivän, joka oli sunnuntai, mietiskelyhetkellä ja kutsuimme osanottajia sytyttämään kynttilän rakkaimmilleen tai niiden omaisten muistoksi, jotka

olivat siirtyneet jo seuraavaan elämään. Kokemus oli hyvinkin havahduttava ja liikuttava. Ja taas näiden toudenetsijäin vilpittömyys teki minuun vaikutuksen.

Koska seminaarimme keskittyi suuntaajasuhteeseemme, Kostas arveli tilanteeseen sopivaksi, että laulisimme yhdessä laulun ”Pray, Tell Me How”, josta on Yhdysvalloissa tullut epävirallinen *Urantia-kirjan* lukijoiden hymni. Kostas selvitti osallistujille Rebecca Oswaldin ja Michael Hanianin kauniin laulun sanojen merkityksen. Niille, jotka eivät laulua tunne, kerron, että se on finiittisen olennon julkituoma puhutteleva rakkauden- ja kiitollisuudenosoitus hänen sisimmässään elävälle Suuntaajalle.

Saimme Judyn ja Bertin laulajanlahjat tuoksemme. Täytyy sanoa, että Bertiä kyllä piti vähän patistella ja saada hänet ensin vakuuttumaan laulutaitonsa kelvollisuudesta; seurannut esitys osoitti, ettei taito ruosteessa ollutkaan. Kostaksen ja minun täydentäessä kuoron lauloimme tuon aamun tilaisuuteen kokoontuneille. On todistus laulun kauneudesta se, että sen rakkauden- ja kiitoksen sanoma ylittää kirikkaasti kykymme tehdä sille oikeutta. Ja on todistus Judyn, Bertin ja Kostaksen sydämen kultaisuudesta se, että he ikuisiksi ansiokseen lauloivat kuuluvalla äänellä ja enkelin hymy kasvoillaan. Tiedän, että heidän suojelusenkeliensä kasvoilla täytyi karehtia hymy sielläkin.

Haluan myös tuoda esille vilpittömän arvostukseni Judyilta, Bertiltä ja Paulilta saamastamme tuesta. Kaikki kolme amerikkalaista antoivat koko viikonlopun ajan oman panoksensa kulloiseenkin keskusteluun. Sitä paitsi Judy pelasti Kostaksen ja minut useammin kuin kerran, kun etsimme jotakin tiettyä kirjan tekstikohtaa. Katseemme etsiyti toisenkin kerran edessämme seisovaan Judyyn, jolla oli suu hymyssä ja kirja avattuna juuri siltä kohdalta, jota etsimme. Haluan omasta ja Kostaksen puolesta kiittää näitä kolmea kaikesta, minkä he kävivät kanssamme läpi. Lähetämme kullekin heistä arvostavat ja rakkaat terveisemme.

Toisen päivän ohjelmaan kuului lisää syvällisiä keskusteluja ja työryhmiä *Urantia-kirjan* niiden lukujen opetuksista, jotka käsittelevät Ajatuksensuuntaajia ja Totuuden Henkeä.

Seminaarin menestyksekkäimmät hetket koimme aina, kun keskeytimme puhumisen ja johdatimme osanottajat johonkin harjoitukseen. Yritimmekin tehdä niin mahdollisimman usein. Koko viikonlopun kohokohdaksi muodostui (Jeff Wattlesin ehdottama – tuotakoon se esille) yhteydenpitoharjoituksena toimeenpanemamme osallistujien rakkauskirjeen kirjoittaminen Suuntaajalle. Olimme käyttäneet melkoisesti aikaa selittäessämme seminaarilaisille, kuka tai mikä Suuntaaja on ja missä, miten ja milloin Suuntaaja meissä elää. Nyt halusimme antaa heille tilaisuuden yrittää omakohtaisesti ja ilman välikäsiä kommunikoida Salaperäisen Opastajansa kanssa. Niinpä pyysimme heitä kirjeen kirjoittamisen jälkeen istumaan hetken aikaa hiljaa ja kuuntelemaan Ajatuksensuuntaajansa vastausta. Olimme jo selvittäneet, että Ajatuksensuuntaaja toimii ylitietoisuuden tasolla ja että vastaaminen tapahtuisi samalla tasolla.

Osanottajien ryhtyessä kirjoittamaan suljin oman rukoushetkeni ajaksi silmäni ja sen jälkeen kävin läpi papereitani nähdäkseni, mitä ohjelmassa seurasi tämän jälkeen. Mitä tämän jälkeen seurasi, oli jotakin, johon en ollut varautunut. Harjoituksen jatkuttua muutaman hetken edessäni istuva nainen alkoi hiljalleen nyyhkyttää. Ennen kuin olin ehtinyt tointua hämmennyksestäni, muutamaa istuinta kauempana alkoi toinenkin nainen itkeä lähes hillittömästi. Ja sitten alkoi kolmas, ja sitten, ja sitten ...

Minua liikutti syvästi se, että nämä kauniit sielut olivat uupumattomassa totuuden etsinnässään näin nopeasti omaksuneet ja näin avoimesti hyväksyneet nämä opetukset ja yrittivät näin vilpittömästi päästä yhteyteen sisäisen Suuntaajansa kanssa. Minun oli vaikea hallita tunteitani, mutta vaivoin siinä onnistuen ajatuksenani oli toimia tarvittaessa lohduttajana sen sijaan, että itse tarvitsisin nenäliinaa. Tämä onnistuikin siihen asti, kunnes pieni, vaatimaton nainen, joka oli istunut hiljaa koko viikonlopun ajan, nousi seisaalleen. Kostas oli kysynyt, halusiko kukaan kertoa muille, mitä he olivat kirjoittaneet, ja tämä nainen tarjoutui tekemään niin. Hän puhui kreikkaa, ja Kostas tulkitsi. Hän lausui seuraavat sanat, mutta tämä paperinen käännos antaa niistä vain kalpean aavistuksen, sillä ette näe hänen kasvojensa vilpittömyyttä ettekä kuule rakkautta hänen äänessään. Hän seiso i puhujakorokkeella ja lausui hiljaisella äänellä:

”Herra, kuinka kauan olen liian peloissani sinuun luottaakseni?
 Kuinka kauan nojaan omiin hentoisiin voimiini?
 Päätin koputtaa ovellesi.
 En epäile, ettekö olisi odottanut minua jo kauan.
 Nyt olen tullut, seison porraskiven edessä.
 Ole kiltti ja päästä minut sisälle, ja niin sydämessäni ei ole sijaa pelolle.
 Elämässäni ei ole sijaa pimeydelle.
 Valitsen valon.
 Kiitos sinulle.”

Kun kaikki istuivat paikallaan rikkomattoman hiljaisuuden keskellä, tämän rakkaudentunnustuksen lämmössä, hän kysyi, sosisiko hänen lukea myös se, mitä hän arveli Ajatuksensuuntaajansa vastanneen. Ja kun hiljaisuus oli vastauksemme, hän jatkoi:

”Tytäre ni, kuuntele,
 Isäsi pöytä on aina katettuna.
 Ruoka on lämpimänä.
 Viini on maljoissaan.
 Tulkkaa kaikki ja kokoontukaa yhteen minun nimissäni.
 Te, rakastamani lapset.
 Aikaa ei ole olemassa.
 Olen iankaikkinen nykyhetki.
 Olkaa siunatut.
 Aamen.”

Kostas ja minä olimme kyynelissä niin kuin useimmat, ehkä kaikki, huoneessa olijat.

Tämänkaltaiset hetket ovat vaikeita kuvailtavia. Tulee mieleen vanha sanonta ”sinun olisi pitänyt ollut siellä itse”. Jokainen huoneessa oleva oli miltei kahden päivän ajan ponnistellut tuota hetkeä kohti. Tuntui kuin hänen yksinkertaisten mutta paljon puhuvien sanojensa myötä olisi saavutettu hengellinen vapahdus. Tapahtuma oli eittämättä hetki, joka määritteli seminaarin luonteen.

Päivämme alkoi taas kymmeneltä ja jatkui iltaseitsemään. Käsiteltiin uusia aiheita, ja viimeisen tunnin lähestyessä viikonlopun urakka alkoi käydä sekä Kostaksen että minun voimilleni. Olimme kumpikin hyvin uupuneita, varsinkin Kostas, joka toimi esitelmöijän ja tukin kaksoisroolissa. Tavan takaa meitä kuitenkin inspiroi osallistujien innostus, ja niin käsitelimme valtaavan määrän aiheita mansonian monista ruumiillisista hahmoista siihen, millaista fuusioituminen Suuntaajaansa saattaisi olla.

Monet tiedustelivat, milloin kreikankielinen käännos valmistuisi. Kerroin tavan takaa, että Kostas ottaisi mielusti vastaan kaiken saatavilla olevan avun ja tuen. Yhdessä välissä Kostas kysyi, kiinnostaisiko ketään opintoryhmän perustaminen, ja yksitoista kättä nousi pystyyn.

Iltaseitsemän maissa ilmoitimme, että olisimme paikalla niin kauan kuin jollakulla olisi jotakin kysyttävää tai haluaisi keskustella kanssamme jostakin käsitellystä tai käsittelemättömästä aiheesta. Vain yksi henkilö poistui, ja hänkin valitteli sitä, että hänen aikaisemmin sopimansa tapaaminen esti häntä jäämästä. Kaikki muut jäivät. Kahdeksalta hotellin johto lähetti jonkun kertomaan meille, että huoneesta oli poistuttava, ja vasta silloin ihmiset alkoivat palailla kotiinsa.

Kotiin palattuani juttelin Tonia Baneyn kanssa ja kerroin hänelle kreikkalaisten hengellisen nälän ja *Urantia-kirjan* opetusten janon aiheuttamasta hämmästyksestäni. Ihmettelin hänelle ääneen puhuen, olisiko niin, että vain tämä ihmisrotu, jonka tarunhoitoiseen menneisyyteen kuuluu syvälinen filosofinen ajattelu, juuri sen vuoksi oli erityisen halukasta ja innokasta omaksumaan nämä ilmoitukselliset totuudet. Hän kuitenkin valisti minua kertomalla, että sama nälkä vallitsi kaikkialla, missä kirja oli myynnissä. Itse asiassa hänen kokemuksensa matkoilta Venäjälle ja Intiaan olivat perin samankaltaisia. Hän kertoi ihmistungoksista, jotka kerääntyivät säätiön näyttelyosastoille eri kirjamessuilla.

Näyttäisi siis siltä, että maailma tosiaankin on hengellisen valaistumisen ja vastaanottavuisuuden aikakauden partaalla, mikäli näihin tähänhetkisiin kokemuksiin on luottamista. Tonian puhuessa minulle näistä asioista, mieleeni palautuivat Kreikan kumpuilevat kukulat, oliivitarhat ja pellot, jotka jatkuivat kaukaisuuteen saakka. En juuri koskaan onnistunut näkemään ketään työskentelemässä näillä pelloilla, vaikka eloa oli runsaasti. Mieleeni tuli heti, mitä kirja niin suurella rakkaudella sanoo: ”*eloa on paljon, mutta työmiehiä on vähän*”. [1681:8]

Ei sinun minua tarvitse uskoa. Mene ja tote se omin silmin.

****

Korintissa he tapasivat jokaiseen rotuun kuuluvia ihmisiä kolmesta maanosasta ... Tässä kaupungissa oli paljon sellaista, joka kiinnitti huomiota, eikä Ganid koskaan kyllästynyt käynteihin kaupungin linnoituksessa, joka oli rakennettu lähes kuusisataa metriä merenpinnan yläpuolelle. [1472:3]

Amerikkalaisjoukkue, eli Judy, Bert, Paul ja minä, teki muutakin kuin huolehti seminaarioista. Menimme metrolla Akropoliille, tutustuimme kaupunkiin ja sen ravintoloihin. Seisoimme suurenmoisia näkymiä ihailen Akropoliin ulkopuolella olevalla kalliolla, jolla apostoli Paavali esitti saarnansa. Joku sanoi: ”Totuuden henki lepää raskaana tämän paikan yllä.”

Kun seminaari oli ohitse, vuokrasimme auton ja Paulin ehdotuksesta suuntasimme kulkumme kohti Korinttia löytääksemme sen linnoituksen, ”jossa käyminen ei koskaan kyllästyttänyt Ganidia”. Montakohan 600 metrin korkeudessa olevaa linnaketta siellä lieneekään? Osoittautui, että olimme oikeassa: linnoituksia on vain yksi. Meitä kaikkia kiinnosti nähdä myös ympäröivää maaseutua. Korinttia lähestyessämme näimme raunioita erään pienehkön vuoren laella. Olimme löytäneet linnoituksen. Portilla poimimastamme esitteestä luimme:

”Akrokorinthin jyrkänne kohoaa muinaisen Korintin lounaispuolella. Sen laella on niin ikään Akrokorinthiski kutsuttu linnoitus. Kysymyksessä on muinaisen ja keskiaikaisen Korintin linnoitus, joka oli antiikin ajoista aina Kreikan itsenäisyssotaan v. 1821 saakka alueen tärkein linnoitus. Se on 575 metriä korkea, ja sen muurien yhteispituus on lähes 2000 metriä.”

Pysäköimme auton ja ryhdyimme sitten kipeämään vuorensyrjää. Kuljimme raunioiden läpi luonnonkukien reunustamia polkuja seurailen. Astelimme Jeesuksen

ja nuoren Ganid-pojan jalanjälkiä. Polunvierustan villikukkia katsellessani pohdin, jääkö Luoja-Pojan hengelistä olemusta maahan, jolla hän kulkee; olemusta, jonka ehkä vain tietyt henkimaailman olennot näkevät tai havaitsevat. Minua hymyilytti sellainen ajatus, että nämä raunioiden läpi vieviä polkuja reunustavat kukat olivatkin niiden hengellisten *illuminaattien* kaikuja, jotka jäivät jäljelle, kun Jeesus kulki ohi.

Jälkikirjoitus

Sydämeni oli raskas, kun Emminati-hotellin portailla olin lähdössä paluulennolle ja lausuin jäähyväiset Judyille, Bertille ja Paulille. Olin lähdössä aiottua aiemmin. Heidän seminaariin tulemisessaan kuvastunut lojaalisuutensa ja heidän tukensa siellä oltaessa liikutti minua niin syvästi, että hyvästijätö pani kynelet vuotamaan.

Kaksi lentokonetta ja yksitoista tuntia myöhemmin ajoitin autollani Atlantan keskikaupungilla ja olin palaamassa samaa tietä, jota olin mennytkin. Edellisen viikon tapahtumiin liittyvä mielikuva mielikuvan jälkeen avautui silmiäni eteen ja tunteet myllersivät sisälläni. Olin väsynyt mutta onnellinen. Kaipasin jo uusia ystäviäni ja eritoten vanhoja ystäviäni. Olin iloinen siitä, että olin palannut, mutta toivoin voivani lähteä uudelleen.

”Anteeksi”, sanoin kenenkään kuulematta, ”mutta minulla on tunteita.” Ja sitten itkin kaikista niistä syistä, jotka tekevät meistä ihmisiä; kaikista niistä syistä, joihin tuhlaajapoika voi taas uskoa; kaikista niistä syistä, joiden vuoksi palaamme kotiin.

Ihmiset käyttävät koko elämänsä etsiskellessään Jumalaa, joka elää heidän sisimmässään. Ne meistä, jotka siunauksekseen tuon tietävät, tietävät myös, että tämä elämä on vain loputtoman tutkimusmatkan ja seikkailun ja palvelurupeaman alku. Tulemme ikuiset ajat olemaan paluumatkalla kohti sitä alkulähdettä, josta olemme peräisin. Loppujen lopuksi me kaikki olemme tuhlaajapoikia ja -tyttäriä, jotka ovat matkalla kotiin.

Ajastahan siinä on kysymys

TRAVIS BINION

Wartrace, Tennessee, Yhdysvallat

Tajuisen olemassaolomme kuluessa olemme aina aikatietoisia. Kokemuksemme osoittaa, että tiedottominkin ollessamme aika kulkee eteenpäin. Kokemuksemme ovat todeksi osoitettavissa joka kerta, kun heräämme ja katsahdamme tavallisiin ajanmittareihimme (kello tai kalenteri) edellyttäen, että muistamme, mikä niiden lukema oli ennen tiedottomuuttamme. Vaikkei saatavilla olisikaan mittavälinettä – jos meidät on vaikkapa eristetty luolaan –, olemme biorytmisistä prosesseista johtuen silti tietoisia ajan kulumisesta. Erona on vain se, ettemme kykene määrittelemään ajan kulun senhetkistä lukemaa. No mitä se jokin on, jota kutsumme *ajaksi*? Onko se ylipäätään ”jotakin” vai onko se vain helppokäyttöinen käsite? Tämä apinoija käsittelee seuraavassa joitakin ajan attribuutteja ja sitä,

miten aika suhteutuu havaitsemaamme maailmankaikkeuteen.

Koska aika ja avaruus ovat toisistaan erottamattomia vain ajallis-avaruudellisissa luomuksissa, seitsemässä superuniversumissa (135:2), seuraava selvitys koskee vain kyseistä luomusta. Selvitys rajoittuu kahteen ajan määrittelyyn: (1) keston mittana, ajallisena jatkumona, (2) joko menneiden, nykyisten tai tulevien sekvenssien järjestystä noudattavana erottimena; jatkuvana kronologiana. Jos jollakin on olemassaolo, siitä seuraa, että sillä on myös kesto, vaikka kesto olisi ikuisuuden mittainen. Olemassaolo siis johtaa keston. Aika on tuon keston mittari, mikäli olemassa oleva sijaitsee ajallisessa avaruudessa.

Onko aika jotakin todellista? *Avaruuden tavoin myös aika on Paratiisin anti, muttei samassa mielessä, vaan vain välillisesti. Aika ilmaantuu liikkeen ansiosta ja siksi, että mieli on luonnostaan tietoinen perättäisyydestä. Käytännön näkökulmasta liike on ajan kannalta välttämätön* [134:6]. Aika ei ole synnynnäinen mielen ominaisuus (134:5), vaikka tietoisuus peräkkäisyydestä sitä onkin. Aika siis lisää peräkkäisyyteen ajallisen järjestyksen. Aikaa ei voitaisi määritellä ilman jaksottaista liikettä. Ilman säännöllistä, toistuvaa, järjestyksen mukaan tapahtuvaa liikettä ajan mittaaminen ei voisi olla täsmällistä. Aika ei kuitenkaan ole liikettä.

Ajan mittaaminen

Jotta standardina käytetystä keston mittarista olisi hyötyä, sen tulee olla lineaarinen, yhdenmukaisen jaksottainen, toistuvan vakiomittainen ja helposti käytettävissä. Muinaisina aikoina jakso, jonka maa tarvitsee kiertyäkseen kerran akselinsa ympäri (vuorokausi), ja sen kierros auringon ympäri (vuosi) olivat riittävän tarkkoja ajan mittareita. Päivä tai vuosi eivät kuitenkaan ole pitkällä aikavälillä täsmällisesti yhdenmukaisen jaksottaisia eivätkä toistuvan vakiopituisia. Tieteen ja kaupankäynnin edistyessä tarvittiin täsmällisempiä mittoja. Nykyisin ajan perusdimensio (mitta) on sekunti, joka perustuu mielivaltaisesti cesium-atomin värähtelytaajuuteen (sen sisäiseen liikkeeseen). Tarkasti sanottuna aikavälin perusyksikkö eli sekunti on kansainvälisessä mittajärjestelmässä 9.192.631.770 säteilyjaksoa, jotka vastaavat jauhetun cesium-133:n atomin kahden hyperhienon tason välistä siirtymää, siten kuin se on määritelty painoja ja mittoja käsitelleessä yleiskokouksessa vuonna 1967. Siihen, että vuorokausi jakautuu 24 tuntiin, tunti 60 minuuttiin ja minuutti 60 sekuntiin, ei ole mitään syytä. Yhtä hyvin voitaisiin käyttää muita sattumanvaraisia aikastandardeja. Yksinkertaisin aritmeettisin muunnoin saadaan mikä tahansa keston määrittelyn ryhmistä suhteutetuksi toisiinsa edellyttäen, että niistä jokainen on sisäisesti yhdenmukainen.

Urantia-kirja esimerkiksi esittää Urantian ja Orvontonin standardien summittaiseksi suhteeksi seuraavaa: *Orvontonin superuniversumin standardipäivä vastaa pituudeltaan miltei kolmeakymmentä Urantian ajanlaskun mukaista päivää, ja Orvontonin vuosi on sadan standardipäivän mittainen. Tämä Uversan vuosi on standardina seitsemännessä superuniversumissa, ja se on kaksikymmentäkaksi minuuttia lyhyempi kuin Urantian ajanlaskun mukainen kolmetubatta päivää, noin kahdeksan ja yksi viidesosa teidän vuottanne.* [174:2] Jos siis otaksutaan, että superuniversumin päivä määrittellään samoin kuin Urantialla (kierros akselin ympäri), voimme päätellä, että Uversa pyörii paljon Urantia hitaammin. Orvontonin vuoden pituus näyttää olevan mielivaltaisen mukavuussyistä omaksuttu aikaväli, jolla ei ole yhteyttä seitsemännessä superuniversumin kierrokseen Havonan ympäri (joka on miljoonia vuosia). Vuotemme pituus on sekin vain mukavuussyistä johtuva kattaen vuodenaikojen vaihtelut ja jaksottaiset, kiertoliikkeestämme auringon ympäri johtuvat taivaankannen tapah-

tumat. Se ei vastaa täsmällisesti yhtä kiertoa auringon ympäri, vaan on joka vuosi noin yhden neljännesvuorokauden sitä lyhyempi.

Ajan alku, sen laskeminen ja sen päättyminen

Aika on se soljuvien ajallisten tapahtumien virta, jonka luodun olennon tietoisuus tajuaa. Aika on sille peräkkäisyysasetelmalle annettu nimi, jonka avulla tapahtumat tunnistetaan ja erotetaan toisistaan ... Aikaan kuuluva liike paljastuu vain subteessa johonkin sellaiseen, joka ei liiku avaruudessa ajallisena ilmiönä. [1439:2]

Mikä ei liiku avaruudessa ajallisena ilmiönä? Vastaus on: mikä tahansa tapahtuma. Tapahtumahetkellä tapahtuma on sekä ajan että avaruuden suhteen sidottu sinä hetkenä, jona se rekisteröityy. (Täsmällisyys edellyttää, että tapahtuman ajallisena merkinä käytetään sen alkua, sillä tapahtuma itse on kestoltaan äärellinen.) Jos minkä tahansa kahden tapahtuman (prosessin) aikafunktiot ovat tunnettuja ja ne voidaan jollakin tavoin suhteuttaa jonkin saman tapahtuman alkuun, silloin kumpikin aikafunktio voidaan korreloida kolmannella funktiolla, joka sisältää ne molemmat. Keskiväliolennot esimerkiksi kykenivät korreloimaan Jeesuksen syntymän nykyisen kalenterimme määrittein elokuun 21. päiväksi 7 eKr suhteuttaessaan nykyisen kalenterin sellaisiin menneisyyden kalentereihin, joissa esiintyi yksi tai useampia yhteisiä tapahtumia. Nykyisen kalenterimme latinut katolinen munkki ei siihen kyennyt, sillä hänen tiedossaan ei ollut vuonna 7 eKr käytössä olleen kalenterin mukaista syntymän päivämäärää. Niinpä hän valitsi mielivaltaisen alkupisteen (ankkuripisteen) nykyisen aikakauden ajanlaskulle. Tähän mennessä lienee selvinnyt, että hyväksyessämme keskiväliolentojen ilmoittaman informaation voisimme laatia uuden kalenterin, jonka ensimmäisenä päivänä olisi Jeesuksen syntymän päivä. Jos ihmiskunnan tiedossa olisi kaikki avaruuden ja ajan muistiinmerkinnät, voisimme laatia kalenterin, jonka alkupiste vastaisi aineellisen todellisuuden, seitsemän superuniversumin, luomista. Saattaisimme yltiöpäisinä kutsua sitä vaikkapa absoluuttiseksi kalenteriksi. Sitä olisi kokolailla työläs käyttää, sillä vuosiluvut olisivat aikamoisen pitkiä. Sellaista kalenteria voitaisiin kuitenkin käyttää seitsemän superuniversumin kaikkien tapahtumien suhteuttamiseen. Havonassa saattaa olla sellainen kalenteri.

Onko ajalla alku? Tarkastele mitä tahansa äärellistä prosessia määriteltynä sarjaksi tapahtumia, toimintoja tai tekoja, joiden kohteena jokin on tai jotka kuuluvat siihen luontaisesti.

Huomio: Tässä esityksen osassa termiä *prosessi* käytetään sekä äärellisessä että makromerkityksessä vuorovaikutussuhteista molekyylyltasolla ja sitä korkeammalla. Atomin sisäisiä ilmiöitä käsitellään toisaalla. Termiä *kuuluu luontaisesti* käytetään tarkoitettaessa sellaisia prosesseja, joissa on mukana elämä ja joiden kuluessa kohde ”ohjelmoitujen käskytysten”

kautta määrittää itse ne toiminto- ja operaatiosarjat, jotka siihen kohdistuvat; esimerkkinä prosessi, jonka kuluessa alkioista kehittyi sikiö.

Vaikka eron tekeminen prosessia kuvaavien tapahtumien välillä saattaa olla jossakin määrin mielivaltaista, minkä tahansa prosessin aikafunktion – sitten kun prosessi on yksilöity – täytyy kuitenkin alkaa prosessin alkuketkestä ja päättyä prosessin loppumiseen. Tarkasteltavan prosessin aika-arvolla (lukemalla) ei ole mitään merkitystä itse prosessille. Esimerkiksi ihmisruumiin aikafunktio voitaisiin määritellä alkavaksi hetkestä, jolloin munasolu ja siittiö yhtyvät, ja päättyväksi, kun kyseisen ruumiin viimeisetkin jäännökset ovat maatuneet. Aurinkokunnan aikafunktio voitaisiin määritellä alkavaksi siitä hetkestä, jolloin järjestelmän ytimeksi muodostuva kosmisen pölyn alkukertymä alkaa tiivistyä, ja päättyväksi sitten, kun järjestelmä tuhoutuu. Aika on epäsuora Paratiisin anti (134:6– epäsuora sikäli, että aika on tuloksena liikkeestä avaruuden sisällä). Aika voi näin ollen ilmaantua vasta, kun avaruudessa esiintyi liikettä. Avaruus on transsendenttinen todellisuuden kohde (1160:12), Paratiisin anti (134:6). (Sana *transsendenttinen* merkitsee tässä yhteydessä sitä, että avaruus on ihmiskokemuksen tuolla puolen. Ihmiset voivat kokea ajan, mutteivät avaruutta sinänsä.)

Koska aika liittyy vain avaruuteen, ajalla ei ennen universon luomista ollut merkitystä, sillä kaikki luomista edeltävä on eksistentiaalista. Ajan on näin ollen täytynyt alkaa hetkenä, jolloin Jumaluus loi aineellisen liikkeen avaruuteen. Havona on kuitenkin eksistentiaalinen ja sijaitsee ilmeisesti avaruudessa, ja aika kuuluu erottamattomasti Havonan kehille. Kullakin Havonan maailmalla on kehänsä määrittämä oma paikallisaikansa. Kaikilla samalla kehällä olevilla Havonan maailmoilla vuosi on yhtä pitkä, sillä ne kiertävät Paratiisia yhdenmukaisesti (153:2). Aika saattaa näin ollen olla Havonassa eksistentiaalista, mutta seitsemän superuniverson kohdalla se on eittämättä finiittistä ja alkaa niiden luomisprosessin alkuketkestä. Nykypäivien fyysikot kutsuvat tätä hetkeä ”alkuräjähdykseksi” tai ”suureksi pamaukseksi”, joka sattui 14–20 miljardia vuotta sitten. *Urantia-kirja* puhuu paljon hitaammasta ja vanhemmasta prosessista, joka jatkuu edelleen. Oma paikallisuniversonimme esimerkiksi alkoi tiivistyä 900 miljardia vuotta sitten (651:5), monen monta aikakautta ensimmäisen superuniverson luomisen jälkeen. Universoni alkoi mahdollisesti pikemminkin suuresta piipityksestä kuin suuresta pamauksesta.

Aika [sen käsittäminen] on jopa ajallisuuden universonimeissa subteellista. Olettakaamme, että joku elinikänsä puolesta keskimääräinen Urantian kuolevainen suorittaisi rikoksen, joka panisi liikkeelle maailmanlaajuksen sekasorron, ja jos hänet vangittaisiin, tuomittaisiin ja teloitettaisiin kahden tai kolmen päivän kuluessa rikoksen tekopäivästä, tuntuisiko se teistä pitkältä ajalta? Ja kuitenkin se olisi parhaiten verrattavissa Luciferin elämän pituuteen siinäkin tapauksessa, että hänen nyt aloitettua tuomitsemistaan

ei vietäisi päätökseen vielä sataantuhanteen Urantian vuoteen. Ajan subteellinen kuluminen Uversan näkökulmasta, Uversan, jossa oikeudenkäynti on vireillä, on ilmaistavissa sanomalla, että Luciferin rikos tuotiin oikeuden käsiteltäväksi ennen kuin kaksi ja puoli sekuntia oli kulunut sen tekohetkestä. Paratiisin näkökulmasta katsottuna tuomitseminen tapahtuu samanaikaisesti itse teon kanssa. [618:2]

Avaruus ei ole infiniittinen, vaikka sen alkulähde onkin Paratiisissa. Se ei ole absoluuttinen, sillä Kvalifioimaton Absoluutti läpäisee sen. Emme tiedä avaruuden absoluuttisia rajoja, mutta sen me tiedämme, että ajan absoluutti on ikuisuus. [135:1]

Miksi avaruus ja aika ovat kytketyt toisiinsa?

Ajatelkaamme täyteen puhallettua ilmapalloa, jollaisilla riemastutetaan lasten syntymäpäiviä. Valitse pallon pinnalta jokin piste. Ajattele seuraavaksi vetäväsi suoran janan tästä pisteestä pallon suuhun, joka on sidottu niin, ettei ilma pääse pakenemaan. Huomaa, että viiva kulkee pallon läpi, ei sen pinnalla. Ajattele seuraavaksi, että pallon suun läpi kulkee ohut putki, jonka kautta palloon voi lisätä tai sieltä poistaa ilmaa. Ilmaa lisättäessä pallo laajenee, ja valitsemamme kohta liikkuu suhteessa pallon suuhun. Janamme (vektori) pitenee ja muuttaa kulmaa suhteessa pallon suuhun sitä mukaa, kun pallo laajenee tai supistuu. Jos valitsisimme kaksi pistettä ja vetäisimme niistä kummastakin vektorin, silloin kummankin vektorin keskinäinen suhde muuttuisi pallon laajetessa ja supistuessa. Edustakoon pallon suu Paratiisia (kokonaisuniversonin ainoa paikallaan pysyvä kohde) ja edustakoot kaksi pistettä mielivaltaisia avaruuden pisteitä. Kun otetaan huomioon avaruusrespiraation kahden miljardin vuoden sykli (134:1) ja kummankin pisteen kulloinenkin sijainti suhteessa Paratiisiin, olisi mahdollista kirjoittaa ajasta riippuvainen matemaattinen selostus, joka kuvaisi kummankin pisteen suhdetta Paratiisiin ja niin ollen myös toisiinsa. Aikafunktio voi alkaa minä tahansa vapaasti valittavana hetkenä, kun kummankin pisteen sijainti Paratiisiin nähden on tiedossa, mutta näin ei voi tapahtua ennen kuin ne on luotu. Kahden pisteen tietämällä saattaa respiraation lisäksi olla käynnissä paljon muutakin. Tulokoon toisesta vaikka piste auringon pinnalla ja toisesta piste maan päällä. Matemaattinen selostus olisi tällöin paljon mutkikkaampi, mutta edelleen ratkaistavissa oleva.

Olettakaamme seuraavaksi, että meitä kiinnostavat kummankin pisteen sijainnin lisäksi myös ne prosessit, joita siellä tapahtuu. Huomaa edellä olevasta selostuksesta, että prosesseilla on määriteltävissä oleva aikafunktio, joka on sopusoinnussa Jumalan fyysisten lakien kanssa. Muuan Elämäkantaja voi voittaa:

Aika ja avaruus ovat erottamattomasti toisiinsa kytkettyneitä; niiden välillä on luontainen yhteys. Aikaviipeet ovat tietyissä avaruuden olosuhteissa välistä-

mättömiä. [739:5] (Tapahtumien toteutuminen toisin sanoen vaatii finiittisen keston.)

Mikäli aiheuttaa hämmennystä se, että elollisuuden kehityksen evolutionaaristen muutosten aikaansaamiseen kuuluu näinkin paljon aikaa, haluaisin siihen sanoa, että emme voi määrätä elollisuusprosessien kehkeytymisen kestoa yhtään sen nopeammaksi kuin, mihin planeetan fyysiset metamorfoosit antavat myöten. Meidän on odotettava planeetan luonnonmukaista, fyysistä kehittymistä; meillä ei ole kerrassaan mitään valtaa geologiseen evoluutioon nähden ... olemme kaikki Paratiisin Korkeimpien Hallitsijoiden määräysvallan alaisia, ja aikaa ei Paratiisissa ole. [739:6]

Vaikka Paratiisin Korkeimmilla Hallitsijoilla epäilemättä on käsitys avaruuden ajasta, heillä ei ole kiire. He ovat suunnitelleet aineelliset prosessit, joita rajoittavat finiittiset nopeudet ja keskinäisen vuorovaikutuksen vaatima aika. Avaruudessa olevien materiaalien välisen informaationvaihdon suurimmaksi nopeudeksi oletetaan valon nopeus. (Informaationvaihto gravitaatioilmiön välityksellä näyttää olevan samassa hetkessä tapahtuvaa.) Sanotunlaisilla nopeuksilla tapahtuvia yleisiä prosesseja ovat radio, televisio, tutka ja sähköinen voimansiirto. Useimmat fyysiset ilmiöt ovat paljon, paljon hitaampia. Esimerkiksi Nebadonin muotoutuminen nykyiseen vaiheeseensa on kestänyt noin 875 miljardia ($8,75 \times 10^{11}$) vuotta. (652:2)

Lisäksi:

Aika ja avaruus ovat muuan yhden kokonaisuuden muodostava kokonaisuniversumin mekanismi. Ne ovat välineet, joiden avulla käy mahdolliseksi finiittisten luotujen olla kosmoksessa rinnan Infiniittisten kanssa. Finiittiset luodut pidetään ajan ja avaruuden avulla tehokkaasti erillään absoluuttisesta tasosta. Mutta nämä eristeet, joiden puuttuessa yksikään kuolevainen ei voisi olla olemassa, vaikuttavat finiittisen toiminnan vaikutuspiiriä välittömästi rajoittaen. Ilman niitä ei yksikään luotu voisi toimia, mutta jokaisen luodun tekoja niillä ehdottomasti rajoitetaan. [1303:2]

Viime kädessä avaruus ja aika ovat siis kytketyt toisiinsa, koska Jumalan lait vaativat finiittisiä ja pitäviä toiminnan välejä, jotka hallitsevat avaruuden prosesseja ja jopa olemassaoloamme avaruuden puitteissa.

Aikajärjestys

On perusteltu huomio ja filosofinen prinssiippi, että elämme kausaalisessa universumissa, eli jokaisella seurauksella on syynsä sitä ensimmäistä syytä vailla olevaa syytä lukuun ottamatta, jota useimmat mieluusti kutsuvat Jumalaksi. Ajatellaanpa, että A on B:n syy jonkin sellaisen prosessin kautta, johon saattaa sisältyä välivaiheen syitä ja seurauksia (kausaalinen ketju). Fysiikan lait edellyttävät, että jos A identtisissä oloissa ja prosesseissa aktivoituu, seurauksena on B. Näin A:sta B:n tuottava

tapahtumajärjestys on joka kerta identtinen. Jos olosuhteet muuttuvat tai jos prosessisuhteet muuttuvat, silloin A:sta saattaaakin seurata pikemminkin C kuin B. Näin A saattaa eri prosessien kautta olla useampienkin seurausten syy. (Huomaa, että logiikka ei estä A:ta olemasta jonkin muun syyn seuraus.)

Koska kysymyksessä olevat prosessit vaativat toteutukseen finiittisen keston, voimme sanoa, että prosessisekvenssi A:sta B:hen tai A:sta C:hen tapahtuu aikajärjestyksessä suunnassa A:sta B:hen tai A:sta C:hen. Yhtälöt, jotka kuvaavat fyysisiä prosesseja ajan funktiona, ovat kuitenkin ajan suunnasta riippumattomia. Yhtälöt ovat toisin sanoen yhtä paikkansa pitäviä, aika-arvon positii-visuudesta tai negatiivisuudesta, kasvusta tai supistumisesta, riippumatta. Prosessin suunta vain muuttuu. A on edelleenkin B:n syy. Mutta esimerkiksi muuttamalla ajan suunnan, prosessi, jonka tuloksena on B, etenee oikealta vasemmalle sen sijaan, että se kulkisi vasemmalta oikealle. Tapahtumien kausaalinen ketju ei itsessään eikä sellaisenaan siis tarjoa mitään tietoa ajan suunnasta; se ilmoittaa vain, missä järjestyksessä kaikki tapahtuu.

Ajan suunta

Voidaanko prosessin suunta kääntää niin, että seuraus tuottaa syynsä? Periaatteessa olisi mahdollista kääntää äskeisen prosessin suunta ja saada B tuottamaan A. Tällaisia prosesseja kutsutaan takaisin kääntyviksi. Aidosti takaisin kääntyvä prosessi on mahdollinen vain, jos kitkaa ei esiinny sen missään muodossa. Jos kitka on mukana, A:n tuottaminen B:stä ei ole mahdollista modifioimatta prosessia lisäämällä siihen työtä kitkan voittamiseksi. Prosessit, joissa kitka on mukana, ovat kääntämättömiä. Koska kitkaa esiintyy jossakin muodossaan kaikissa prosesseissa, kaikki prosessit ovat kääntämättömiä, peruuttamattomia. Sanaa *kitka*, joka on mekaniikan termi, on käytetty tuotaessa käsittelyyn peruuttamattomuuden käsite. Useimmat prosessit tapahtuvat kuitenkin ei-mekaanisissa järjestelmissä. Niitä rajoittavat silti samat lait, jotka rajoittavat mekaanisia järjestelmiä eli termodynamiikan ensimmäinen ja toinen laki. Ensimmäinen laki kuuluu, että kaikissa muutoksissa on mukana tietty järjestelmän ominaisuus, jota kutsutaan energiaksi tai sitä vastaavaksi massaksi, joka pysyy suljetun systeemin sisällä vakiona. (Huomio: Suljetut prosessit ovat yksinkertaisesti prosesseja, jossa kaikki ilmenevät muutokset sisältyvät tarkasteltavaan systeemiin. Tarkasti ottaen kokonaisuniversumi ei ole suljettu systeemi, sillä siihen tulee ala-Paratiisin kautta taukoamatta lisää energiaa. Tämä seikka ei kuitenkaan kiistä ajan suunta -argumenttia.) Toinen laki sano, että on olemassa toinen systeemin ominaisuus nimeltään entropia, joka ei voi suljetussa prosessissa vähetä.

Jos A-tilassa oleva systeemi muunnetaan jonkin prosessin kautta B-tilaan ja jos entropia säilyy muutoksessa vakiona, silloin se pysyy vakiona myös vastakkaiseen suuntaan tapahtuvassa muutoksessa – ja prosessin sanotaan olevan takaisin käännettävissä. Jos entropia kuitenkin lisääntyy muutoksessa A:sta B:hen (ts. entropia on tilassa B suurempi kuin tilassa A), siinä tapauksessa

käänteinen muutos edustaisi entropian vähenemistä ja olisi termodynamiikan toisen lain mukaan mahdoton eli prosessi on peruuttamaton. Fysikaalisia prosesseja koskien suunnan olemassaolo muotoillaan näin ollen tilafunktiolla, jota kutsutaan *entropiaksi* ja jolla on tietty arvo jokaista tiettyä tilaa varten ja joka näin ollen määrää fyysisistä järjestelmistä sikäli, että numeeriset arvot kasvavat. Jos ollaan täsmällisiä, takaisin kääntyviä prosesseja ei koskaan esiinny. Näin ollen kaikkien prosessin kohteena olevien systeemien entropia on aina kasvava.

Olettakaamme seuraavaksi, että hetkellinen universumin poikkileikkaus edustaa sellaista fyysistä tilaa, jolle voidaan antaa tarkka numeerinen entropian arvo. Jos niin halutaan, tuo hetki voi olla universumien luomisen alkuhetki, joten sille voidaan antaa numeerinen arvo nolla. Universumi kaikkineen (systeemi) omaa jokaisena hetkenä tietyn entropia-arvon, joka on sen kaikkien alajärjestelmien entropian summa. Kyseinen entropia on termodynamiikan toisen lain alainen, ja tarjoaa näin ollen prosessin suunnan, suunnan, jossa sen kesto on mitattava – ajan suunnan.

Aika etenee suunnassa, joka merkitsee universumien entropian kasvua. On kokemusperäinen tosiasia, että jonkin kokonaisjärjestelmän kaikkien alajärjestelmien entropia kasvaa samaan suuntaan. Jos siis määrittelemme universumin ajan suunnan, sama suunnanmäärittäminen koskee myös universumin kaikkia alajärjestelmiä. Entropian lisääntymisen tietä ajan määrittelevän sovinnasta hyväksymistä ei käy erottaminen kausaalisuuden hyväksymisestä yleisenä seurausten selityksenä. On fysiikan laki, että universumiprosesseja hallitsee kausaalisuus ei suinkaan finaalisuus eli se, mihin päädytään. Menneisyys tuottaa tulevaisuuden eikä päinvastoin. Nykyisyys on vain menneisyyden ja tulevaisuuden välivaihe; siihen sisältyy menneisyyden jälkien ohella aktiivisia aineksia, jotka tuottavat tulevaisuuden. Menneisyys on kuitenkin loppuunsaatettua ja muuttamatonta. Sitä paitsi, koska määrittelmän mukaan prosessit, jotka lisäävät entropiaa, ovat takaisin kääntämättömiä, siitä seuraa, että myös aika on takaisin kääntämätöntä.

Ajan vakioisuus

Voiko aika olla erilaista universumin eri osissa? Ajan mittaaminen aivan varmasti voi, sillä mittayksikkö ja ajanlaskun alkuhetki ovat kaikki mielivaltaisia. Kunhan eri kohteissa noudatetut määrittelmät ovat tiedossa, on helppoa aritmeettisesti muuntaa yhden kohteen ajanlasku toisen kohteen vastaavaan. Kysymys on kuitenkin todellisuudessa siitä, voiko ajankulun nopeus olla universumin eri osissa erilainen. Suhteellisuusteoriaan vetoavat fyysikot uskovat, että voi. Einsteinin teoria väittää, että kappaleen nopeuden noustessa aika liikkuvassa kohteessa hidastuu paikallaan pysyvän tarkkailijan näkökulmasta niin, että se lähenee nollaa kappaleen nopeuden lähestyessä valon nopeutta. Tämä on välitön seuraamus siitä olettamuksesta, että valon nopeus on vertauskehuksestä huolimatta vakio. Toisin sanoen paikallaan pysyvä huomioija ja liikkuva huomioija

”näkevät” valon kulkevan samalla nopeudella siitä riippumatta, miltä suunnalta se tulee. Aikailmiöt kuvaava yhtälö on seuraava:

$$t_0 = t(1 - v^2/c^2)^{1/2}$$

jossa t_0 on paikallaan pysyvän tarkkailijan havainnoima aika; t on liikkuvan havainnoijan aika, v on liikkuvan havainnoijan nopeus ja c on valon nopeus.

Edellisen lisäksi teoria antaa ymmärtää, että niin ikään vahvassa gravitaatiokentässä aika hidastuu suhteessa pienempään gravitaatiokenttään. Niin kummalliseltsella kuin aikadilaatio (ajan nopeuden muuttuminen matkanopeuden tai gravitaation myötä) tuntuukin, näyttää siltä, että kumpikin seuraamus on kokeellisesti todistettu.

Tarkastelkaamme muutamaa koetta, jotka on toteutettu Einsteinin teorian ennustaman aikadilaation vahvistamiseksi.

Käänteinen Doppler-efekti. Ives ja Stilwell onnistuivat ensimmäisinä havaitsemaan aikadilaation vuonna 1938. Heidän kokeessaan pyrittiin itse asiassa löytämään käänteinen Doppler-siirtymä. Jos säteilyn lähde liikkuu kohti havainnoijaa, niin säteilyn taajuus (sykliä sekunnissa) kasvaa; kun havainnoijasta poispäin liikkuvan kohteen taajuus taas laskee.

Huomaa: Voit kokea Doppler-efektin äänen maailmassa huomattessasi, miten veturin vihellys kuulostaa korkeammalta junan ollessa lähestymässä ja matalammalta junan matkatessa poispäin. Äänen aaltotiheyden muutos on suorassa suhteessa junan nopeuteen. Koska valon nopeus oletetaan vakioksi, niin valon maailmassa postuloidaan, että valon taajuuden muutoksen täytyy johtua ajan muutoksesta eli että sekunnissa toteutuvien syklien määrä laskee säteilevän kohteen nopeuden kasvaessa.

Ives ja Stilwell ampuivat putken vetyatomeja nopeuksilla, jotka (laboratoriosta riippuen) vaihtelivat välillä 0,0025 ja 0,004 kertaa valon nopeus. Kiitäessään putken läpi vetyatomit säteilivät valoa kaikkiin suuntiin. Tarkkaillessaan putken päätä (josta atomit syöksyivät heitä kohti), Ives ja Stilwell mittasivat vedystä tulevan valon tunnusmerkillistä spektriviivaa. Tämä tunnusomainen taajuus siirtyi Dopplerin kaavan mukaisesti kohti sinistä, sillä sen lähde oli tulossa heitä kohti. He sijoittivat peilin putken vastakkaiseen päähän, vetyatomien taakse, joten he voivat tarkastella samaa valoa takaapäin, eli kun säteilyn lähde itse asiassa liikkui heistä poispäin. Se näkyi siirtyvän kohti punaista. Ivesin ja Stilwellin koe vahvisti Einsteinin teorian mukaisen aikadilaatioefektin olevan noin 3 %. Kaivolon ym. suorittama hiljattaisempi koe, jossa käytettiin lasereita ja kaksoisfotoniabsorptiota vahvisti aikadilaatiotekijän olevan luokkaa 4×10^{-5} .

Lämpöliike. Lämpövärtelyt (lämpötilasta johtuvat) saavat atomit liikkumaan erittäin nopeasti eli noin kilometrin sekunnissa. Vaikka aikadilaatiotekijä tällaisissa

nopeuksissa on yhä melko vähäinen, Mossbauer-efektiä käyttävät Pound ja Rebka ovat havainneet lämpöefektejä. Mossbauer-efektissä on periaatteessa kysymys kiinteissä kappaleissa atomista lähtöisin olevista rekyyllittömistä (takaisin kimmahtamattomista) emissioista. (Atomi rekyloi koko kiinteää massaa vasten, ja kiinteän kappaleen suhteellisesti suunnaton massa tekee rekyyllin täysin olemattomaksi.) Muuan Mossbauer-emissioiden hyödyllinen ominaisuus on se, että niissä spektriviivoilla on erittäin tarkasti määräytynyt taajuus viivojen ollessa erittäin kapeita. Pound ja Rebka käyttivät emissiotaajuuden tutkimuksissaan rautaydinten gammasäteitä. Näytettä kuumentamalla ja niin ollen atomien värähtelyä nopeuttamalla saadaan aikaan tunnusomaisen jakson piteneminen (taajuuden laskeminen), joka on ajan mittari. Havainnot tosiaankin vahvistivat tämän, ja tutkijat päättelivät, että atomien aika oli niiden lisääntyneestä nopeudesta johtuen hidastunut.

Kosmisten säteiden myonit. Dramaattisempi aikadilaation esimerkki on havaittavissa luonnosta itse asiassa melko vaatimattomin välinein. Kosmiset säteet ovat alkeishiukkasia, joiden energiavaraus on erittäin suuri. Ne ovat etupäässä ulkoavaruudesta saapuvia protoneja. Maan ilmakehään saapuessaan ne reagoivat ilmakehän kaasumolekyyleihin. Yksi tällaisten reaktioiden tuotos on subatominen alkeishiukkanen, jota kutsutaan myoniksi. Laboratorio-olosuhteissa myonit hajoavat keskimäärin 2,2 mikrosekunnissa. Olettakaamme, että myoni kehkeytyy 10.000 metrin korkeudessa ja sen nopeus on 99,9 % valon nopeudesta. Nopeus vastaa aikadilaatiotekijää 22. Ellei aikadilaatiotekijää olisi, myonit kulkisivat keskimäärin 650 metriä ennen hajoamistaan, joten varsin harva niistä saavuttaisi maan pinnan. Merenpinnan tasolla havaitaan kuitenkin runsain määrin myoneja. Kun aikadilaatiotekijä otetaan huomioon, ne matkaavat ennen hajoamistaan 14.000 kilometriä, mistä johtuu, että suuret määrät myoneja saavuttaa merenpinnan tason.

Hiukkaskiihdytinkokeilut. Korkeasti varautuneiden hiukkasten kiihdytinlaboratorioissa tapahtuu muuan efekti. Koska monet subatomiset alkeishiukkaset ovat epävakaita ja niiden elinkaari on lyhyt, niiden kiihdyttäminen on mahdotonta. Sen vuoksi kiihdytykseen käytetään protonien tai elektronien kaltaisia vakaita hiukkasia. Tämä primaarisäde suunnataan sitten kohteeseen. Törmäykset kohteeseen saavat aikaan epävakaita hiukkasista koostuvan nopeavauhtisen sekundaarisäteen. Sekundaarisäde etenee virranmyötäisesti koalueelle. Ellei aikadilaatioefektiä olisi, tämä säde etenisi tyypillisesti vain muutaman senttimetrin ennen hajoamistaan, ja sekundaarisäteen valoisuus olisi koalueella koetilanteen kannalta liian alhainen. Eräässä erityisen mielenkiintoisessa kokeessa Bailey ym. mittasivat varastointikehässä kiertävien myonien puoliintumisaikaa. Myonit kiersivät kehää nopeudella 0,99942 valon nopeutta ja puoliintumisajan havaittiin olevan 29,3 kertaa korkeampi kuin, mitä se on periaatteessa lepotilassa olevilla myoneilla. Tämä vastaa luokassa 1×10^{-3} tässä korkeassa nopeudessa vaikuttavaa aikadilaatiotekijää.

Mainituissa neljässä kokeessa päätelmäksi tuli aikadilaatio, ja se edellytti tiettyjä perusolettamuksia, jotka ovat saattaneet vaikuttaa tuloksiin. On ainakin yksi koe, jossa oletettu aikadilaatio mitattiin suoraan. Välttämättömyyden pakosta kaikissa suorissa kokeiluissa aika-aspektin todistamiseksi käytettiin atomikelloja, sillä ihmisellä on vain rajalliset mahdollisuudet kiihdyttää lähelle valon nopeutta suurempia olioita kuin atomin partikkeleita. Olettakaamme, että meillä on neljä yhtä täsmällistä atomikelloa. Sen jälkeen kun kellot on synkronoitu, kaksi niistä asetetaan itään päin lentävään lentokoneeseen ja toiset kaksi vastaavasti matkaavat länteen kiertäen maailman ympäri. Jos Einsteinin teoria pitää paikkansa, niin maan kiertonopeudesta (auringon ympäri) johtuen itään matkustava kello olisi aavistuksen hitaampi ja länteen kulkeva kello aavistuksen nopeampi niiden saapuessa lähtöpisteeseen. Juuri näin tapahtui, ja kesimääräinen ero oli 166 nanosekuntia (sekunnin miljardiosaa) matkaa kohti (korjattuna maan pyörimisestä akselinsa ympäri aiheutuvalla virheellä). Toria ennustaa eroksi 157 ± 22 nanosekuntia.

Aikamoisen vakuuttava todiste, eikös? Suhteellisuusteoriassa on vielä yksi piirre, josta ei ole paljontaan puhuttu. Sama matemaattinen kuvaus, joka herättää idean aikadilaatiosta, antaa lisäksi ymmärtää, että pituus (kulkusuunnan ulottuvuudessa) on ”pituusdilaation” alainen. Eli esimerkiksi akselinsa suuntaisesti kulkevan kapulan pituus lyhenee, kun sitä tarkastellaan paikallaan pysyvän tarkkailijan näkökulmasta. Lyheneminen tapahtuu samassa mittakaavassa kuin aika lyhenee. Tämä ei vaikuta muihin kuin matkasuuntaan oleviin ulottuvuuksiin. Tätä teorian osaa ei ole kokeellisesti todistettu.

Miksi Jumala tahtoi kaikkea tällaista? Miksi Jumala pitää tarpeellisena saattaa luotunsa vaihtelevien aikanopeuksien kohteeksi, kun seikkaa tarkastellaan hänen paikallaan pysyvistä asemapaikastaan heidän nopeutensa tai sen gravitaatiokentän funktiona, jossa he ovat? Olennot, jotka mittaavat aikaa avaruudessa, kronoldekit, on sijoitettu asuttuihin maailmoin. Onko heidän mittaamansa aika paikallisen planeetan nopeuden ja gravitaation funktio? Paratiisin Korkeimmat Hallitsijat ovat ajattomia olentoja, heidän kärsivällisyytensä on loputonta, ja he antavat fyysisten, ajasta riippuvaisten prosessien tehdä sen, mitä ne on suunniteltu tekemään. Miksi he haluaisivat kuluvan ajan olevan erilaista kosmoksen eri osissa? Ehkä he eivät haluakaan. Havainnoille on ainakin yksi mahdollinen selitys.

Muuttuuko ajan nopeus todellakaan, muuttuvatko prosessit itse, vai kohdistuuko muutos pelkästään mittaamiseen käyttämäämme prosessiin? Huomaa, että kaikki todistelukokeet koskivat vain atomiprosesseja. Onko siis paikallaan todeta kokeellisen todisteaineiston osoittavan, että suhteellisuusseikat vaikuttavat jollakin tavoin ainakin joihinkin atomiprosesseihin? Mutta koskeeko tämä samalla tavoin kaikkia prosesseja? Jos Pirkko ja Jaana tulevat raskaiksi samana hetkenä, ja jos Jaana matkustaisi raskautensa ajan nopeudella, joka on 0,8 valon nopeutta, tarvitsisiko Jaanan lapsi siinä tapauksessa Pirkon lapseen verrattuna kuusi kuukautta lyhyemmän raskausajan? Jos pieni vauva tai vaikkapa Jaana

heittelisi voltteja matkasuunnassa, näkisikö Pirkko heidän pituutensa välillä kasvavan, välillä vähenevän? Tai jos Jaana olisi kuussa, syntyisikö hänen lapsensa alemmasta gravitaatiosta johtuen myöhemmin kuin Pirkon? Entä jos Jaana olisi raskautensa ajan painoton? Eikö alkio silloin kasvaisi ollenkaan? Suhteellisuusteoriaan uskovat fyysikot vastaavat myöntävästi kaikkiin noihin kysymyksiin. NykYTEknologian välineet huomioon ottaen kysymyksiin ei ole mitään mahdollisuutta vastata kokeellisesti. Fyysikon (he voivat olla itsepäistä porukka) näkökulmasta se, mikä vaihtelee on pikemminkin aika kuin tarkastellun prosessin nopeus. Sellainen tuntuu monista ihmisistä pahasti kaukaa haetulta – siltä se tuntuu varsinkin Jaanasta ja Pirkosta.

Kun finiittiset luodut koettavat käsittää infiniittistä yhdistymistä täyttymykseen saatetun ikuisuuden lo-pullisuustasooilla, he joutuvat kasvokkain niiden äyl-listen rajoittuneisuuksien kansaa, jotka ovat luontai-sia heidän finiittiselle olemassaololleen. Aika, avaruus ja kokemus ovat esteinä luodun olennon käsi-tyksenmuodostukselle, ja silti on niin, että ellei ajalli-suutta olisi, jos avaruus puuttuisi ja jos oltaisiin vil-la kokemusta, yksikään luotu ei kykenisi saamaan edes rajallista käsitystä maailmankaikkeuden todelli-suudesta. [1173:3]

Meidän tulee odottaa seuraavia edistysaskelia, jotka laajentavat ymmärrystämme. Käsitämme tämän ilmiön ehkä mansiomaailmoissa. Toivoo siitä ainakin on.

Alkuperältään aineellisen mielen omaama käsitys ajasta ja avaruudesta tulee pakostakin laajenemaan sitä mukaa, kun tajuinen ja käsityksiä muodostava persoonallisuus nousee universumien tasoja ylös-päin. Kun ihminen saavuttaa mielen, joka on olevai-suuden aineellisen tason ja hengellisen tason välissä, hänen käsityksensä ajasta ja avaruudesta laajenevat suunnattomasti sekä tajuamisen laadun että koke-muksen määrän osalta. Edistyvän henkipersoonalli-suuden laajenevat kosmiset käsitykset johtuvat sekä ymmärryksen syvyyden että tietoisuuden kattavuuden lisäyksistä. Ja sitä mukaa kun persoonallisuus kulkee eteenpäin – ylöspäin ja sisäänpäin – jumaluu-denkaltaisuuden transsendentaalisille tasoille, sitä enemmän ajan ja avaruuden käsitys alkaa lähestyä Absoluuttien ajattomia ja avaruudettomia käsitteitä.

*Perimmäisen kohtalon omaavien lasten on subteelli-
sesti ja transsendentaalista tuloksiin pääsyä vastaten
määrä muodostaa itselleen kuva näistä absoluuttisen
tason käsitteistä. [1439:6]*

Meille siis luvataan laajempaa ymmärrystä sitä mukaa kuin etenemme sisäänpäin. On lohduttavaa tietää, että jos teemme lujasti työtä, emme jää ikuisiksi ajoiksi nykyiseen tietämättömyyden tilaamme. Nauti kasvuprosesista jokaisessa saamassasi tilaisuudessa!

Tunnustuksenosoitus: Edellä esitetyssä on paljon Hans Reichenbachin vuosina 1956 ja 1958 julkaistuja käsityksiä, joista olen suuresti kiittollisuuden velkaa. Olen kiittollinen myös tri Philip Calabreselle hänen artikkeliluonnokseeni tekemistä arvokkaista muutosesityksistä.

Kirjallisuutta

Bailey, J., Borer, K., Combley, F., Drumm, H., Krienen, F., Lange, F., Picasso, E., von Rüden, W., Farley, F.J.M., Field, J.H., Flegel, W. & Hattersley, P.M. (1979). *Measurements of relativistic time dilatation for positive and negative muons in a circular orbit.* Nature 268 (301) (28.7.1977). Myös Nuclear Physics B 150, 1–79.

Bickerstaff, R. P. *Claustrophobic Physics: An introduction to the theory of relativity and Poincaré Symmetry.* Physics Department, University of Idaho, Moscow, ID 83844-0903, USA ja Physics Department, University of Auckland, Auckland, Uusi-Seelanti Saatavilla nettiosoitteesta <http://www.phys.uidaho.edu/~pbickers/Courses/310/Notes/book/book.html>

Davies, P. (1996). *About Time: Einstein's Unfinished Revolution*, A Touchstone Book, Julkaisija Simon Schuster

Frisch, D.H. & Smith, J. B. (1963). *Measurement of the relativistic time dilation using mu-mesons.* American Journal of Physics 31, 342–355.

Haeefe, J. (1972). *Haeefe-Keating experiment: Around-the-world atomic clocks. Proposal.* Nature 227, 270 (1970). Experiment: Science 177, 166–170 (1972).

Ives, H.E. & Stilwell, G.R. (1938). *An experimental study of the rate of a moving atomic clock.* Journal Optical Society of America. 28, 215–226

Ives, H.E. & Stilwell, G. R. (1941). *An experimental study of the rate of a moving atomic clock. II.* Journal Optical Society of America. 31, 369–374.

Kaivola, M., Poulsen, O., Riis, E. & Lee, S.A. (1985). *Measurement of the relativistic Doppler shift in neon.* Physics Review Letters 54, 255–258.

Meystre, P. & Marlan, S. O. (Toim.). (1983). *Proper time experiments in gravitational fields with atomic clocks, aircraft, and laser light pulses.* In Quantum Optics, Experimental Gravity, and Measurement Theory Proceedings Conf. Bad Windsheim 1981. New York: Plenum Press.

Reichenbach, H. (1956). *The direction of time.* Berkeley, California: University of California Press.

Riechenbach, H. (1958). *The philosophy of space and time.* New York: Dover

Uudessa kirjassa luku Urantia-liikkeestä

SIoux HARVEY

Los Angeles, Kalifornia, Yhdysvallat

Brad Goochin kirja *Godtalk: Travels in Spiritual America* sisältää *Urantia-kirjaa* käsittelevän luvun. Luvun otsikko kuuluu: ”Hän on vain ajatuksen päässä; *Urantia-kirjan* jäljillä”. Gooch käsittelee luvun 60 sivulla *Urantia-kirjan* alkuperää ja historiallista taustaa. Enimmältään luku kuitenkin kertoo kirjan historiasta ja tri Sadlerista. Siinä asetetaan joukko kriit-

tisiä kysymyksiä, jotka perustuvat Martin Gardnerin kirjaan ja Matthew Blockin selvityksiin *Urantia-kirjan* lähdemateriaalista. Mainittujen lisäksi Goochin haastateltavina ovat olleet Tonia Baney, Bob Solone, Mo Siegel, Kathleen ja Trevor Swadling, Paula Thompson, Carolyn Kendall ja Meredith Sprunger, samoin kuin joukko IUA-piireissä vähemmän tunnettuja lukijoita.

Kirja perustuu Goochin viisivuotisiin tutkimuksiin. Hän ei viivähdä pitkäänkään itse kirjan opetuksissa vaan keskittyy sen sijaan tri Sadlerin elämään ja siihen, miten hän liittyy kirjaan. Gooch myös vietti jonkin aikaa valikoidun lukijaryhmän seurassa tarkoituksenaan päästä selville siitä, mitä me teemme. Hän osallistui opintoryhmiin ja teki haastatteluja. Koska Gooch äänitti haastattelut, hän näyttää toistavan täsmällisesti sen, mitä sanottiin, mutta monet pikku yksityiskohdat hän esittää silti väärin. Silloin kun hän ei ole käyttänyt ääniteaineistoaan, monet sanat esimerkiksi on kirjoitettu väärin ja kuvaukset ovat epätasällisia.

Gooch kuvaa tuntemuksiaan *Urantia-kirjaan* ensimmäisen opintoryhmän jälkeen näin:

Lukemisen jatkuessa mieleni täyttyi juovuttavasta sekoituksesta planeettainvälistä matkailua, vaikeatajuista teologiaa ja suuresta toiveesta, että elämää voisi esiintyä muillakin planeetoilla ja että se voisi jatkua tästä ensimmäisestä kuolevaisena ellettävästä kierroksesta selviämisen jälkeenkään. Jos kirjaa oltaisiin virittämässä Hollywood-elokuvaksi, se saattaisi olla samaa kuin "Kymmenen käskyä" pääsee "Yhteyteen".

ja

Yksi kirjan ymmärtämisen vaikeuksista johtuu sen pyöräyttävästä henkilögalleriasta toista maailmaa edustavine viranhaltijoineen, välimiehinneen, toimihenkilöineen, enkeleineen, jumalankaltaisineen, henkineen, taivaankappaleineen, planeettoineen, galakseineen, tähtineen, kuljetus- ja yhteydenpitovälineineen, jotka jollakin tavoin liittävät toisiinsa muutoin ajan, avaruuden ja moraalisen etäisyyden toisistaan erottamat monituiset maailmat nykyaikaistetussa keskiaikaisen "olemisen ketjun" versiossa. Tuloksena on eksoottinen kielellinen kudelma, joka on vedetty käytännön kysymyksistä koostuvan kehikon päälle.

Kyseinen luku esittää mielestäni journalistisen yleiskuvan *Urantia-kirjan* lukijayhteisöstä sellaisen ihmisen silmin, joka ei lähemmin tunne kirjan opetuksia. Hän keskittyy historiallisen taustan lisäksi asiaan, josta on tullut liikkeen tämänhetkinen pääongelma: Blockin selvitys kirjan lähdeaineistosta. Gooch lainaa Blockin teosta useaan kertaan yhtymäkohtia osoittaen ja kysyy, miten kirja oikein konstruointiin. Block ei tule ulos ja sano, että Sadler kirjan kirjoitti. Sen sijaan hän sanoo: "Olen kaiken menneen perusteella oppinut olemaan varovainen olettaessani jonkin olevan *Urantia-kirjassa* alkuperäistä, sillä seuraavaksi löydän taas jotakin." Gooch pitää pääongelmanamme sitä, miten suhtaudumme tähän informaatioon.

Goochin kirja ei tee päätelmiä. Hänen mielipiteensä on siis siivilöitävä kyseisestä luvusta. Gooch tosiaankin selvitteli Sadlerin taustoja ja hänen päätelmänsä on, että Sadleri ei ollut "sekoitus 50-luvun filmien mielipuolista tiedemiestä ja outoa kulttigurua". Hän kirjoittaa: "Sadler on eittämättä yksi Amerikan kotikutoisista uskonnollisista johtajista, yhtä omaperäinen kuin Joseph Smith, Ellen Smith ja Mary Baker Eddy, jos kohta vähemmän tunnettu. Hän on silti jäänyt suuressa määrin julkisuuden katseelta piiloon ... Sadler karttoi kaikkea julkista huomiota ja käännetytystyötä."

Kirjan luonteesta johtuen on miltei mahdotonta päästä täyteen ymmärrykseen "yksityiskohtaisesta raportista Amerikan hengellisen kentän sosiaalisista aspekteista", esitettyä 361 sivulla. Kaiken kaikkiaan kysymyksessä on lyhyt, historian tutkimiseen ja noin 25 henkilön haastatteluihin perustuva vilkaisu *Urantia-yhteisöön*.

8.5.2002, sähköposti IUA-listalle

Choi erotettu *Urantia*-säätien johtokunnasta

Kwan Choi jätti 25.2.2002 oikeudenkäyntihakemuksen estääkseen erottamisensa *Urantia*-säätien johtokunnasta. Kahden käsittelyn jälkeen oikeus eväsi hänen pyyntönsä tilapäisen keskeytysmääräyksen myöntämisestä. Tämä tarkoittaa, että johtokunta voi jättää Illinoisin Cook Countyn virallisiin rekistereihin merkittäväksi "todistuksen johtokunnan jäsenen erottamisesta". Johtokunnalla on aikaa kolme kuukautta valita uusi johtokunnan jäsen.

Osallistuin viimeisimpään käsittelyyn 24.4.2002. Tri Choi ei ollut läsnä vaan häntä edusti hänen asianajajansa. Käsittelyn kuluessa tuomari totesi, että seuraavassa käsittelyssä keskityttäisiin *Urantia*-säätien *säätiöjulistukseen* ja sääntöihin. Kysymyksessä ovat ne kaksi asiakirjaa, joiden pohjalta *Urantia*-säätio toimii.

Käsittelyyn saapui kaksi Illinoisin osavaltion oikeusministerin asianajajaa. Oikeusministeri edustaa voittoa tavoittelemattomien säätien osalta julkista intressiä. Ministerin kanslian velvollisuus on tutkia kaikki säätioitä koskevat väärinkäytöstyökset.

Osavaltion oikeusministeriön kanslia jätti Choi-jutussa oikeudelle todistuksensa (nähtävillä osoitteessa <http://www.urantia.org/newsinfo/agaff.pdf>). Todistukset osoittavat, että *Urantia*-säätio on hoitanut varainhoitoa koskevat raportointivelvoitteensa ja on vastannut tyhjentävästi kaikkiin ministeriön kanslian kyselyihin, eikä virastolla ole säätien suhteen ollut "mitään tarvetta kurinpitotoimiin." Todistukset osoittavat myös, ettei tri Choi ole koskaan valittanut oikeusministeriölle *Urantia*-säätioä. Kun tri Choi ryhtyi esittämään vihjailuja mahdollisista taloudellisista väärinkäytöksistä, *Urantia*-säätio ilmoitti siitä välittömästi oikeusministeriölle.

Urantia-säätien ensisijainen tehtävä on *Urantia-kirjan* aitojen ja väärentämättömien opetusten levittäminen maailmaan. *Urantia*-säätien johtokunnan jäsenet ovat omistautuneet tälle työlle, ja edistymisen on ollut merkittävää.

Urantia-kirjan lukijayhteisö kärsii jatkuvasti hävittävästä epäyhtenäisyydestä. Yhteisömme pystyisi paljon enempään, jos työskentelisimme yhdessä Jumalan isyyden tunnustaen ihmiskunnan veljellisyyttä rakentaaksemme.

Kuluneiden seitsemän vuoden aikana olen läsnä olemalla osallistunut moniin johtokunnan kokouksiin. Suuri osa Kwan Choin todistuksissaan ja niiden liitteissä esittämästä informaatiosta on irti yhteydestään. Niistä käy selville vain osia paljon laaja-alaisemmista tapahtumista.

Uskon tekojen puhuvan kuuluvammin kuin sanojen. Neljä johtokunnan jäsentä äänesti Kwan Choin johtokunnasta erottamisen puolesta, ja siihen oli hyvät syyt. Sen jälkeen he ovat kolmessa muussa tilanteessa taas äänestäneet yksimielisesti hänen johtokuntaan palauttamistaan vastaan, ja joka kerta tri Choille on myönnetty tilaisuus suostutella muut jäsenet luopumaan erottamisesta. Minulle nämä teot puhuvat paljon.

Vilpittömästi teidän

Tonia Baney

Toimeenpaneva johtaja, *Urantia*-säätio

IUA:n VERKKOSIVUT

International Urantia Association

<http://mercy.urantia.org/iua>

International IUA Conference 2002

Dourdan, 3.–7.8.2002

<http://www.iua.2002.com>

Australia/Uusi-Seelanti

<http://www.urantia.org.au/anzura>

Greater Lake Michigan Urantia Association

(Michigan ja Wisconsin, Yhdysvallat)

http://www.sit.wisc.edu/~amgreene/Urantia_GLMUA.htm

Lone Star Urantia Association (Teksas, Yhdysvallat)

<http://www.lonestarlight.com>

Northern Light Urantia Association (Kanada)

<http://www.ganid.org>

Ohio Students of *The Urantia Book* (Ohio, Yhdysvallat)

<http://www.q1.com/osub>

Oregon Urantia Association (Oregon, Yhdysvallat)

<http://urantia.nw.home.att.net/>

Ranska

<http://www.urantia.org/france>

Suomi

<http://www.urantia.fi>

Urantia Association of Florida (Florida, Yhdysvallat)

<http://home.tampabay.rr.com/stawin/UrantiaFL/index.htm>

Viro

<http://www.urantia.ee>

Yhdysvallat

<http://mokap.home.mindspring.com/usua>

TILAUKSET

Tilaushinnat:

Vuositilaus (neljä numeroa) 10 euroa; irtonumerot 4 euroa

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-yhdistyksen pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille IUA Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

IUA Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Journalille tarkoittaman postin ja artikkelitarjoukset johonkin Urantia-säätiön toimistoista. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan Urantia säätiön keskuksitoimistoon. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association Journal ovat läheisessä suhteessa Urantia-säätiöön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan. Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä, IUA Journalista tai Urantia-säätiöstä, ota yhteyttä johonkin Urantia-säätiön toimistoon tai IUA:n yhdistykseen:

Kaikki tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten, Urantia-säätiön johtokunnan tai Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Ellei toisin osoiteta, lainaukset ovat teoksesta *Urantia-kirja* © 1993 tai *The Urantia Book*, © 1955 Urantia Foundation. Lainaukset on merkitty *Urantia-kirjan Hakemistossa*, © 1993 Urantia Foundation, käytettyä merkitsemistapaa noudattaen.

INTERNATIONAL URANTIA ASSOCIATION

JOURNAL

International Urantia Association JOURNAL on *Urantia-kirjan* lukijoiden neljännesvuositainen uutislehti, jonka tuottaa Kansainvälinen Urantia-yhdistys, 533 Diversey Parkway, Chicago, Illinois 60614, Yhdysvallat.

IUA Journal ilmestyy englanniksi, suomeksi, ranskaksi ja espanjaksi.

Toimittajat

Päätoimittaja Carolyn Prentice; *toimittajat* Pascal Coulombe (Ranska), Cathy Jones (USA), Kari Kuosmanen (Suomi), Janet Nilsen (USA), Maggie Pyle (USA), Andrés Rodríguez (Kolumbia), Trevor Swadling (Australia).

Muunkielisten painosten tuotanto: Seppo Kanerva, muunkielisten painosten valvova toimittaja. Seppo Kanerva *suomi*; Chris ja Nicole Ragetly; Jean Royer ja Alain Gagnon *ranska*; Víctor García Bory, David Carrera Ibáñez, Elías García Canseco, Eduardo Jalles, Yolanda Bello Olvera, Liza Palm ja Bill Lloyd, *espanja*.

URANTIA-SÄÄTIÖN TOIMISTOT

KESKUSTOIMISTO–AMERIKAN YHDYSVALLAT

Urantia Foundation
533 Diversey Parkway
Chicago, Illinois 60614, USA
Puh: +1 (773) 525 3319; faksi: +1 (773) 525 7739
Sähköposti: urantia@urantia.org
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

SUOMI–POHJOIS- JA ITÄ-EUROOPPA

Urantia Foundation / Urantia-säätiö
Luhtikyläntie 712
16300 ORIMATTILA
Puh. ja faksi: (03) 777 8191
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

AUSTRALIA–UUSI-SEELANTI–AASIA

Urantia Foundation
7 Walsh Street
North Narrabeen 2101 NSW, Australia
Puh./faksi: +61 (2) 9970 6200
Sähköposti: urantia@urantia.org.au
Verkkosivu: <http://www.urantia.org.au>

ISO-BRITANNIA JA IRLANTI

Urantia Foundation
2 Wanbourne Lane
NETTLEBED, Oxfordshire RG9 5BJ
Yhdistynyt Kuningaskunta
Puh./faksi: +44 (01491) 641 922
Sähköposti: urantia@easynet.co.uk

RANSKA–LÄNSI- JA ETELÄ-EUROOPPA

Urantia France S.A.
48, rue Douy Delcupe
93100 Montreuil sous Bois
Ranska
Puh. +33 (1) 5693 3513; faksi +33 (1) 5693 3511
Sähköposti: urantia@urantia.fr
Verkkosivu: <http://www.urantia.fr>

KANADA (Québec)

Fondation Urantia
707, route 138
Cap-Santé, Québec G0A 1L0
Kanada
Puh. +1 (418) 285 3333; faksi +1 (418) 285 0226
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

KANADA (Vancouver)

Urantia Foundation
2150 Bellevue Avenue 805
West Vancouver BC V7V 1C3
Kanada
Sähköposti: cascades@telus.net

VENÄJÄ

Fond Urantija
Bumazhnaja ulitsa 9 of. 310
198020 Sankt Peterburg
Venäjä
Puh./faksi +7-812-580-3018

MEKSIKO–LATINALAINEN AMERIKKA

Fundación Urantia
Apartado postal 19-400
03901 México DF
Meksiko
Verkkosivu: www.urantia-latina.org

Urantia-säätiöllä on lisäksi edustajat Argentiinassa, Belgiassa, Brasiliassa, Bulgariassa, Ecuadorissa, Espanjassa, Indonesiassa, Kolumbiassa, Koreassa, Kreikassa, Liettuassa, Meksikossa, Norjassa, Perussa, Senegalissa, Uruguayssa, Venezuelassa ja Virossa.

Ellei toisin mainita, lainaukset ovat teoksesta *Urantia-kirja* © 1993 tai *The Urantia Book* © 1955 Urantia Foundation. Lainaukset on merkitty *Urantia-kirjan Hakemistossa* © 1993 Urantia Foundation käytettyä merkitsemistapaa noudattaen.

© 2002 Kansainvälinen Urantia-yhdistys